

Clag dalszy na str. 2

Ogólnopolska Konferencja Ideologiczno-Teoretyczna PZPR

Wystąpienie W. Jaruzelskiego

SZANOWNE TOWARZYSKI I TOWARZYSZKI!

W imieniu Biura Politycznego i Sekretariatu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej witam serdecznie wszystkich uczestników I Ogólnopolskiej Konferencji Ideologiczno-Teoretycznej. Do konferencji tej IV Plenum KC przywiązuje wielką wagę.

Jest ona pierwszym, od lat bardzo wielu, tej rangi i skali wydarzeniem w życiu ideologicznym partii.

Są na tej sali przedstawiciele wszystkich ośrodków myśli marksistowsko-leninowskiej kraju, są tu towarzysze reprezentujący szeroko rozumiany front ideologiczny partii. Obok ludzi nauki oraz działaczy politycznych uczestniczą w spotkaniu przedstawiciele środowisk robotniczych, załóg wielkich zakładów przemysłowych.

Niewątpliwie w tak reprezentatywnym i kompetentnym gronie można będzie dokonać wnikliwej analizy obecnej sytuacji społeczno-politycznej, głęboko wejrzeć w najważniejsze problemy ideologiczne, określić stojące przed nami w tej dziedzinie zadania, ocenić możliwości ich wypełnienia, celnie sprecyzować drogi wychodzenia z trudności, a kraju — z kryzysu.

Obecna konferencja jest wyrazem odradzania się frontu ideologicznego naszej partii. Mimo, że odbywa się w warunkach stanu wojennego dotyczy nie tylko podstawowych spraw dnia dzisiejszego, lecz i bliższej i dalszej historycznej perspektywy.

Marksizm-leninizm — to nauka, filozofia współczesności. Przynosi ona wyzwolenie, sprawiedliwość społeczną, pokój. Była i jest zaczątkiem rewolucji społecznych. Czytelnia dla mas, dla ludzi pracy, łącząca teorię z praktyką.

W przeszłości pojęciem „marksizm-leninizm” nierazko posługiwano się u nas hasło, fasadowo, bez należytej głębi. Między teorią a praktyką powstawała głęboka szelina.

W rezultacie musimy dziś odkrywać marksizm-leninizm jak gdyby od nowa, odsłaniać jego wartości, jego atrakcyjność dla ludzi pracy i dla ludzi nauki. Trzeba uczynić z niego potężną broń partii w toczącej się walce ideologicznej. I to powinno być głównym celem tej konferencji.

To, co stało się w Polsce, potwierdza w całej rozciągłości tezę, że odejście od uniwersalnych zasad marksizmu-leninizmu i jednocześnie brak twórczego, odpowiedzialnego podejścia do własnych narodowych warunków pociąga za sobą nieuchronne wypaczenia i trudności, że trudności te są skądś wzięte, że trudności te są skądś wzięte, że trudności te są skądś wzięte.

To, co stało się w Polsce, potwierdza w całej rozciągłości tezę, że odejście od uniwersalnych zasad marksizmu-leninizmu i jednocześnie brak twórczego, odpowiedzialnego podejścia do własnych narodowych warunków pociąga za sobą nieuchronne wypaczenia i trudności, że trudności te są skądś wzięte, że trudności te są skądś wzięte.

Mimo to pojawiają się niedługo głosy, iż cierpiemy dziś nie tyle na deficyt teorii, ideologii, co towarów, a umowie nazywamy — chleba. To nieprawda! Nie ma tu dylematu „albo, albo”. Potrzebne jest i jedno i drugie. Niedostatek chleba wziął się

z przyczyn, które nie miały nic wspólnego z ideologią, a z przyczyn, które nie miały nic wspólnego z ideologią, a z przyczyn, które nie miały nic wspólnego z ideologią.

Byłoby jednak błędem i krzywdzącym mniemanie, iż pracę ideologiczną i szkoleniowo-wychowawczą rozpoczynamy od zera. Wielu towarzyszy działało przecież aktywnie, pryncypialnie i twórczo.

Marksistowska myśl teoretyczna ma w Polsce długą i piękną historię, ma i współczesny dorobek. Jest nierozłączna z narodzinami klasowego, rewolucyjnego ruchu robotniczego, którego stulecie obchodzimy w bieżącym roku. Polska myśl marksistowska wniosła ważny wkład w rozwój międzynarodowej myśli socjalistycznej. Do tych najlepszych tradycji trzeba powracać, dać odzew na pytanie, które na progu II Rzeszy postawił Stefan Żeromski mówiąc: „Macie wy odwagę Lenina?”. Wprawdy to pytanie ma dzisiaj inną wymowę, innego adresata, to jednak jest nadal aktualne, jako wezwanie do czynu, sięganie po wzór najgodniejszy. Wszyscy działacze partijnego frontu, w tym nasi partyjni intelektualiści, muszą dziś w sobie tę leninowską odwagę odnaleźć, również po to, by odpowiedzieć na pytanie, jakie były najistotniejsze źródła i przyczyny słabości i niepowodzeń w naszej działalności ideologicznej.

Dlaczego rozwinęły, rozbudowały system szalenia politycznego nie zaowocował w momencie ciężkiej próby?

Dlaczego część zaplecza teoretycznego partii tak łatwo uległa cięgotom apologetycznym?

Dlaczego nie funkcjonuje należyte transmisja między teorią a praktyką, między nauką a życiem, tocząca się walka?

Jest dzisiaj jasne, że praktyka polityczna ubiegłego okresu w znacznym stopniu sprzyjała takiemu stanowi rzeczy. Najpierw przyjmowano określone założenia i decyzje, a później podbudowywano je teoretycznym uzasadnieniem.

Nie było zapotrzebowania na rzeczową analizę sprzeczności w łonie społeczeństwa oraz sposobu ich rozwiązywania jako siły napędowej rozwoju.

Z życia partyjnego zniknęły takie pojęcia jak krytyka i samokrytyka.

W gruncie rzeczy ignorowano a niekiedy wręcz z arogancją odnoszono się do doświadczeń innych krajów w polityce socjalistycznej, nie były właściwie wykorzystywane efekty współpracy ideologicznej oraz wymiany doświadczeń z bratnimi partiami.

Jak dobrze wiemy idea, teoria, która oparuje masę staje się siłą materialną. Bieda, deformacja osłabiła ideę

wie wpływu PZPR. W rezultacie przeciwnik polityczny przechylił i przeciwko partii skierował nasze socjalistyczne hasła: walki o sprawiedliwość społeczną, o solidarność klasy robotniczej, o demokrację, o wychowanie społeczeństwa w duchu patriotycznych tradycji. Konieczna jest praca nad rewidacją tych treści oraz ich przestrzegania w sferze działalności teoretycznej a przede wszystkim konsekwentnego wdrażania w całokształcie praktyki politycznej.

Działanie to będzie miało wiele cech pracy organizacyjnej, u podstaw, zwłaszcza w dziedzinie ideowego wychowania młodego pokolenia. Musimy przy tym zdecydowanie sięgać do źródeł, do klasyków marksizmu-leninizmu, do tradycji i doświadczeń polskiego ruchu robotniczego, do całej konstruktywnej tradycji narodu.

Konferencja powinna pobudzić refleksję teoretyczną nad perspektywami dalszego rozwoju socjalistycznej Polski.

Jak wiadomo Komitet Centralny na swym ostatnim posiedzeniu przyjął projekt deklaracji ideowo-programowej „O co walczymy, dokąd zmierzamy”. Deklarację tę traktujemy jako ważny element odradzania się oraz potwierdzenia tożsamości ideowej i politycznej PZPR jako partii marksistowsko-leninowskiej.

Wokół spraw zawartych w deklaracji toczy się obecnie ogólnopartyjna dyskusja. Konferencja jest również elementem tej dyskusji przy czym — z uwagi na skład uczestników — na wyższym poziomie rozważań teoretycznych.

Powinniśmy bardziej precyzyjnie określić nasze miejsce i osiągnięty stopień budownictwa socjalizmu. Nie jest to zadanie łatwe i trudno będzie podczas bieżącej konferencji je zrealizować. Ale nie można pominąć tego problemu. Ma on bowiem dla naszej praktyki politycznej niezwykle istotne znaczenie.

W tym miejscu trzeba podkreślić rolę Komitetu Odrodzenia Narodowego oraz idei tworzenia Frontu Porozumienia Narodowego. Nie chcemy i nie możemy rozpatrywać tych kwestii opierając się na założeniu jednostki moralno-politycznej w takim uproszczonym ujęciu jak próbowało to robić w minionych latach. Musi to być rozwiązanie w duchu leninowskim, wymagające głębszego zrozumienia aktualnej istoty zarówno łączących społeczeństwo, ale także i dzielących poszczególne jego odcinki bliższych i dalszych interesów, środków, hasel. Tylko z taką klasową świadomością można realistycznie budować przyszłe państwo patriotycznego porozumienia na gruncie nadrzędnych, służących Polsce Ludowej celów.

Na szereg istotnych pytań trzeba znaleźć pogłębioną, rzetelną odpowiedź wykorzystując doświadczenia walki ideologicznej i politycznej oraz doświadczenia walki ideologicznej i politycznej oraz doświadczenia walki ideologicznej i politycznej.

W gruncie rzeczy ignorowano a niekiedy wręcz z arogancją odnoszono się do doświadczeń innych krajów w polityce socjalistycznej, nie były właściwie wykorzystywane efekty współpracy ideologicznej oraz wymiany doświadczeń z bratnimi partiami.

kracji socjalistycznej oraz formy demokracji wewnątrzpartijnej; budzenie i rozwijanie świadomości państwowej oraz poczucia obywatelskiej odpowiedzialności za sprawę socjalistycznego państwa; polityka gospodarcza partii; działania organizacji partyjnych w zakładach przemysłowych; uścisnianie i młodzieżowym; konflikty i sprzeczności społeczne; problematyka etyczna, w tym patologia społeczna oraz przejawy neomieszczanstwa; badanie i ocenianie opinii publicznej; usuwanie narosłych nieprawidłowości oraz skutków niepowodzeń.

Czego więc oczekujemy od konferencji? Spodziewamy się, że odegra w obecnych, nowych warunkach istotną rolę w zakresie zwerifikowania i ożywienia pracy mającej na celu określenie zadań partii oraz całego frontu ideologicznego w sferze:

● Odrodzenia i umocnienia wiary w ideę socjalizmu oraz możliwość pełnego ich uźródłowienia na gruncie programu i polityki partii, w procesie realizacji uchwały IX Zjazdu;

● Upowszechnienia znajomości teorii marksizmu-leninizmu, umiejętności klasowej oceny zjawisk życia społecznego, twórczego podejścia do złożonych problemów w rozwoju socjalizmu;

● Ideowego uzbrojenia partii do skutecznej obrony marksizmu-leninizmu, do aktywnej walki ideologicznej i politycznej z przeciwnikami socjalizmu, z imperialistyczną dywersją;

● Kształtowania nowoczesnej kultury politycznej, łączącej świadomość demokratycznych praw z poczuciem obywatelskiej odpowiedzialności wobec państwa;

● Formowania naukowej świadomości historycznej, w której szacunek dla patriotycznego, postępowego dziedzictwa przeszłych pokoleń jednoczy się z umiarkowaną krytyką nauk z dziedziny przeszłości;

● Podnoszenia stanu wiedzy ekonomicznej, zaszczepiania w społeczeństwie świadomości więzi między jakością pracy a poziomem życia jednostek i zbiorowości, upowszechniania rozwoju praw i mechanizmów rozwoju społeczno-gospodarczego;

● Kształtowania szacunku dla wydajnej i dobrze zorganizowanej pracy jako źródła dóbr materialnych oraz wartości moralnej, jako prawa i obowiązku oraz kryterium oceny jednostki;

● Upowszechniania idei międzynarodowego sojuszu z najłagodniejszą formą rozumienia narodowych i klasowych racji, krzewienia poczucia solidarności z krajami współnoty socjalistycznej, ze Związkiem Radzieckim, z międzynarodowym ruchem robotniczym i komunistycznym, z walką narodów o niepodległość by państwowy oraz o społeczne wyzwolenie.

Tym wyliczeniem niektórych stojących przed nami problemów pragnę do słowa wstępne zakończyć.

Zycząc towarzyszkom i towarzyszom owocnych obrad, wartościowych, twórczych wyników pracy.

die. Możliwość takie istnieją na przykład w produkcji obuwi, bielizny, odzieży ochronnej i także w produkcji maszyn do szycia oraz lin stalowych i aluminiowych. Istnieją też możliwości zwiększenia zatrudnienia robotników polskich w NRD. Rozwój kooperacji i specjalizacji produkcji otwiera duże możliwości współpracy bezpośrednio między przedsiębiorstwami. Wskazano na potrzebę dalszej intensyfikacji stosunków w dziedzinie kultury, nauki, oświaty, zdrowia, turystyki oraz ochrony środowiska.

Następnie Rada Ministrów PRL rozpatrzyła informację Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o stanie bezpieczeństwa i porządku publicznego. Z informacji wynika, że mimo licznych jeszcze zagrożeń narastającego wzrostu przestępczości w dziedzinie ładu i porządku publicznego. Wyrażono ograniczenie uległy groźne przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu, zdrowiu i życiu obywateli. Dzięki aktywności organów MSW nastąpił wzrost postępowań karnych o spekulację, marnotrawstwo i niegodziwość. Niepokoi jednak zwiększająca się ilość przestępstw przeciwko mieniu osobistemu obywateli.

Realizując program stabilizacji dyscypliny społecznej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych we współdziałaniu z innymi resortami coraz szerzej stosuje pokazowe środki przeciwdziałania przestępczości.

Ośrodki dywersyjne na Zachodzie coraz bardziej rozwijają działania skierowane przeciwko Polsce i obliczone na stanie niepokojów społecznych. Jednak tylko niektóre grupy osób ulegają tej zewnętrznej inspiracji.

Po wprowadzeniu stanu wojennego w kraju zastosowane zostały środki ograniczające swobodę obywateli. Wskazano, że w granicach została poważnie złagodzona, a niektóre całkowicie zniesione.

Dalsze łagodzenie rygorów stanu wojennego — podkreślano w czasie debaty — uzależnione powinno być od postępowej poprawy sytuacji wyciągnięcia państwa. Jakkolwiek bowiem następuje w kraju stabilizacja, to jednak wciąż istnieje zagrożenie ze strony przestępczości państwa i działalności przeciwko państwu nierządu inspirowana z zewnątrz.

Nadto stan gospodarki daleki jest od normalnego i przewidywane niekającego społeczeństwo kryzysu wymaga stosowania środków nadzwyczajnych. Rządzący musieli jeszcze energicznie zwalczać wszelkiego rodzaju przestępczość i wydać stosowne dyspozycje. Instytucje, których działania mogą przyspieszyć proces normalizacji życia w kraju.

Rada Ministrów m. in. zaleca, by na szczeblu wojewódzkim i powiatowym, a także na szczeblu lokalnym, w szczególności w dziedzinie kultury, nauki, oświaty i zdrowia, w szczególności w dziedzinie kultury, nauki, oświaty i zdrowia, w szczególności w dziedzinie kultury, nauki, oświaty i zdrowia.

Ważnym elementem tworzenia prawnych instrumentów oddziaływania będą regulacje prawne zawarte w omówionych na posiedzeniu i przyjętych przez Radę Ministrów projektach ustaw o przeciwdziałaniu alkoholizmowi, o postępowaniu z nieletnimi zagrożonymi demoralizacją i przestępczością oraz w pełnotętnych uchylających się od pracy lub nauki. Projekty tych ustaw zostaną skierowane do Sejmu.

Następnie przedyskutowano i przyjęto projekt ustawy zmieniającej ustawę — prawo lokalowe. Do najważniejszych zmian należy wprowadzenie zasady, że jedna rodzina może mieć tylko jedno mieszkanie. Stanowi to uwzględnienie powszechnie zgłaszanych wniosków i postulatów. Wyjątki od powyższej zasady przewiduje się w stosunku do osób, które otrzymały przydział drugiego mieszkania na czas ściśle określony. Dopuszcza się także możliwość pozostawienia dwóch oddzielnych lokali dla małżonków jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi względami społecznymi np. dobrem nieletnich dzieci.

W razie załamania przez te same osoby lub małżonków dwóch lokali mieszkalnych, terenowy organ administracji państwowej — znaczy im termin, nie krótszy niż 3 miesiące, do opróżnienia jednego z lokali lub dokonania zamiany dwóch lokali na jeden.

W dalszym do poprawy stanu technicznego prywatnych mieszkań projektuje się przywrócenie właścicielom prawa dys-

malżeńkiego i osłabienia lub zniszczenia funkcji wychowawczej rodziny. Około 30 proc. rozwodów spowodowane jest alkoholizmem jednego z małżonków. Jest on również jednym z źródeł upośledzeń umysłowych i dewiacyjnych zachowań młodzieży.

Groźnym społecznie zjawiskiem jest przestępczość w latach 1975-1979 średniorocznie stwierdzano ok. 340 tys. przestępstw. W porównaniu z poprzednim pięcioletnim okresem nastąpił spadek liczby przestępstw. Jednakże już w połowie 1981 r. a szczególnie w miesiącach poprzedzających ustanowienie stanu wojennego, dały się zauważyć oznaki znacznego wzrostu przestępczości.

Walka z przestępczością wymaga — podkreślano — równocześnie prowadzenia wielu różnorodnych i kompleksowych działań o charakterze profilaktycznym i represyjnym. Szczególny jednak nacisk musi być kładziony na działania eliminujące przyczyny przestępstw, do których to przyczyn należy właśnie alkoholizm.

Dezintegracja rodziny jest zasadniczą przyczyną demoralizacji i przestępczości wśród młodzieży.

Udział nieletnich w popełnianiu przestępstw, sięga 10 proc. podlegających karze, podlegających karze, podlegających karze.

Ważnym elementem tworzenia prawnych instrumentów oddziaływania będą regulacje prawne zawarte w omówionych na posiedzeniu i przyjętych przez Radę Ministrów projektach ustaw o przeciwdziałaniu alkoholizmowi, o postępowaniu z nieletnimi zagrożonymi demoralizacją i przestępczością oraz w pełnotętnych uchylających się od pracy lub nauki. Projekty tych ustaw zostaną skierowane do Sejmu.

Następnie przedyskutowano i przyjęto projekt ustawy zmieniającej ustawę — prawo lokalowe. Do najważniejszych zmian należy wprowadzenie zasady, że jedna rodzina może mieć tylko jedno mieszkanie. Stanowi to uwzględnienie powszechnie zgłaszanych wniosków i postulatów. Wyjątki od powyższej zasady przewiduje się w stosunku do osób, które otrzymały przydział drugiego mieszkania na czas ściśle określony. Dopuszcza się także możliwość pozostawienia dwóch oddzielnych lokali dla małżonków jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi względami społecznymi np. dobrem nieletnich dzieci.

W razie załamania przez te same osoby lub małżonków dwóch lokali mieszkalnych, terenowy organ administracji państwowej — znaczy im termin, nie krótszy niż 3 miesiące, do opróżnienia jednego z lokali lub dokonania zamiany dwóch lokali na jeden.

W dalszym do poprawy stanu technicznego prywatnych mieszkań projektuje się przywrócenie właścicielom prawa dys-

ponowania opróżnionych lokali w ich domach. Jeden zwolniony lokal właściciel będzie mógł zająć dla siebie lub rodziny, a dalsze lokale wynajmować w drodze umowy i pobrać za nie czynsz w wysokości z należną wysokością. Jednocześnie zapewni się ochronę praw nabywców przez najemców, którzy zabijają lokale w budynkach prywatnych czynszowych na podstawie decyzji o przydziale.

Gdy chodzi o przekwaterowanie z budynków do rozbiórki przewiduje się, że wnioskodawca będzie obowiązany zapewnić osobom przekwaterowanym mieszkaniem tym budynkiem, których będą mogli uzyskać przydział kwaterekowego lokalu zamieszkania.

Również i ten projekt ustawy zostanie w najbliższym czasie skierowany do Sejmu.

Rada Ministrów przyjęła także rozporządzenie zawierające przepisy o zwolnieniu lokali w domach wielomieszkalniowych stanowiących własność osób fizycznych. Wprowadzenie możliwości sprzedaży lokali w budynkach prywatnych ma na celu zainteresowanie właścicieli konserwacją i remontami tych budynków oraz umożliwienie dodatkowych środków finansowych na ten cel.

W kolejnym punkcie Rada Ministrów podjęła uchwałę o powołaniu konsultacyjnej Rady Gospodarczej. Będzie ona doradcą i opiniodawcą organem Rady Ministrów, Prezydium Rządu oraz prezesa Rady Ministrów. Do jej zadań będzie należało m.in. przygotowywanie i przedstawianie stanowiska w ważowych problemach społecznych i gospodarczych.

Tak Rada będzie przedstawiała opinie na temat rozwoju gospodarczego i wykorzystywania bogactw naturalnych, zmian systemowych, polityki cen i płac, polityki finansowej i kredytowej, handlu zagranicznego i bilansu płatniczego oraz równowagi rynkowej.

Gdy chodzi o politykę społeczną Rada będzie opiniowała i wnioskowała m.in. zmiany dotyczące poziomu życia ludności, systemu opieki społecznej, kierunków rozwoju usług materialnych oraz inne sprawy o istotnym znaczeniu społecznym i gospodarczym.

Konsultacyjna Rada Gospodarcza będzie mogła również informować społeczeństwo o motywach wyboru podjętych decyzji oraz inicjować badania opinii społecznej i opracowywać odpowiednie ekspertyzy.

Członków Rady będzie powoływał prezes Rady Ministrów spośród osób mających dorobek naukowy oraz doświadczenie w działalności gospodarczej i społecznej.

W kolejnej uchwale Rada Ministrów określiła zasady doradztwa naukowego dla organów administracji państwowej. Uchwała zaleca organom administracji korzystać z doradztwa naukowego przy podejmowaniu decyzji o zasadniczym znaczeniu.

Równocześnie nakłada na administrację obowiązek ko-

rzystania z doradztwa naukowego w przypadkach przeprowadzania reformy zarządzania gospodarką lub poszczególnych jej działów, reformy administracji, przy przyjmowaniu perspektywicznych i wieloletnich planów społeczno-gospodarczych, podziału dochodu narodowego, kierunków rozwojowych i określania podstaw materialnych nauki, oświaty, kultury i ochrony zdrowia, a także przy opracowywaniu wielkich programów naukowo-technicznych.

Do świadczenia doradztwa naukowego uprawnione zostają: komitety naukowe i placówki naukowe PAN, szkoły wyższe, instytuty naukowo-badawcze, organy Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz towarzyszący stowarzyszenia naukowo-techniczne.

Następnie Rada Ministrów, w związku z zapowiedzią w sejmowym przemówieniu premiera W. Jaruzelskiego w dniu 11 stycznia br., o zwiększeniu w 1982 roku o 1/4 nakładu książek w porównaniu z rokiem ubiegłym, rozpatrzyła sytuację w gospodarce papierem.

Stwierdzono, że wyniki wydawnicze w 1981 r. wzbudziły niepokój społeczeństwa, liczba tytułów wydawanych książek spadła bowiem o połowę w porównaniu z 1979 r. Wzrost wydawnictw do ok. 170 mln egzemplarzy książek w 1982 r. ok. 35 mln więcej niż w 1981 r. wymaga ok. 55 tys. ton papieru drukowego.

Rada Ministrów zobowiązała ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego do zapewnienia ciągłości produkcji papieru i zmiany struktury asortymentowej, dla zwiększenia dostaw papieru na cele wydawnicze. Zobowiązano także resort leśnictwa i przemysłu drzewnego do wykorzystania drewna z wiatrolomów do produkcji celulozy, a Urząd Gospodarki Materialowej do rozszerzenia zbioru i skupu makulatury. Z kolei ministra Kultury i Sztuki zobowiązano do wygospodarowania dodatkowych ilości papieru na książki m.in. przez przemieszczenie zasobów tego papieru z wydawnictw plakatowych. Organ administracji państwowej i gospodarczej mają ograniczyć zużycie papieru na cele administracyjne.

Ustalono, że minister Handlu Zagranicznego zapewni środki dewizowe na import papieru lub celulozy białej, umożliwiającej zwiększenie produkcji papieru książkowego w kraju.

Rada Ministrów ustanowiła sobotę — przedświąteczną — 10 kwietnia 1982 r. dniem wolnym od pracy dla zakładów produkcyjnych w niektórych zakładach pracy. Szczegółowy komunikat w tej sprawie zostanie ogłoszony w najbliższych dniach.

Posiedzenie Rady Ministrów

ciąg dalszy ze str. 1

referatów na sesję plenarną i 16 na obrady w sekcjach. W dyskusji głos zabrali 96 osób, a 10 złożyło swe wystąpienia do protokołu.

Konferencja — zaakcentował sekretarz KC — przyniosła teoretyczną refleksję nad przyszłością kraju oraz sformułowała szereg wniosków dotyczących podstawowych zadań i metod działania partii, które winny zagwarantować właściwe kształtowanie przyszłości naszego kraju przez PZPR. Szczególnie wiele uwagi poświęciła konferencja określeniu obecnych i perspektywicznych zadań frontu ideologicznego, zwłaszcza w zakresie kształtowania świadomości historycznej, kultury politycznej i edukacji ekonomicznej.

Sformułowano również szereg wniosków dotyczących wzbogacania i ulepszania arsenalu instrumentów pracy propagandowej, jej metod i środków, języka itp.

W całości problematyki podejmowanej przez konferencję szczególnie silnie akcentowano konieczność zdecydowanej walki z wpływami przeciwnika ideologicznego, przede wszystkim na młode pokolenie socjalistyczne. Konieczna jest też gruntowna rozbudowa form i metod propagandy wewnątrzpartijnej, skierowanej do poszczególnych środowisk. Trzeba zdawać sobie sprawę z tego, że tocząca się walka propagandowa, szczególnie nasilona przez Zachód przeciwko Polsce po 13 grudnia ub.r., wymaga jakościowego nowego podejścia ze strony teoretyków i praktyków, środków opiniotwórczych.

Podsumowanie dorobku konferencji dokonał Stefan Olszowski. Stwierdził m.in., że stanowiła ona szeroka reprezentację aktywności ideowo-politycznej, że w znaczącym stopniu odzwierciedliła najważniejsze zjawiska ideowego życia partii. Przygotowano osiem

skiej Konferencji Ideologiczno-Teoretycznej.

S. Olszowski stwierdził następnie, że podczas jej obrad pojawił się wniosek o zwiększenie podobnych spotkań co dwa lata, a jeśli trzeba to częściej. Wniosek zostanie przedstawiony kierownictwu partii, bowiem wypowiedziano się za potrzebą okresowego zwoływania tego rodzaju konferencji.

Główne jej treści — zarówno referaty jak i głosy w dyskusji — będziemy — zapewnił sekretarz KC — upowszechniać przez publikację „Nowych Drogach” i innych czasopiśmie partyjnych oraz w postaci odrębnych książek i broszur. Niezbędne jest też przygotowanie publikacji ujmującej syntetycznie wyniki konferencji uwzględniające wszystkie sformułowane na niej wnioski. Mówca wyraził przekonanie, że wykorzystane one będą w bieżącej, a także w długofalowej działalności ideologicznej, propagandowej i politycznej; znajdą odzwierciedlenie zarówno w doradnych planach pracy propagandowej jak i w długofalowym programie działalności ideologicznej partii, który obecnie jest przygotowywany. Na uwagę zasługują również postulaty, aby system i program kształcenia ideologicznego był zatwierdzany przez odpowiednie organy KC.

St. Olszowski zwrócił uwagę, że problemy podniesione na konferencji winny być także uwzględniane w aktualnych i długofalowych planach badawczych w ośrodkach nauk społecznych, zwłaszcza w instytucjach zaplecza teoretycznego partii.

St. Olszowski zwrócił uwagę, że problemy podniesione na konferencji winny być także uwzględniane w aktualnych i długofalowych planach badawczych w ośrodkach nauk społecznych, zwłaszcza w instytucjach zaplecza teoretycznego partii.

Konflikt na Falklandach

ciąg dalszy ze str. 1

LONDYN (PAP) — Premier Thatchery poinformowała Izbę Gmin, że eskadra okrętów wojennych marynarki brytyjskiej weźmie kurs na Falklandy, z chwilą kiedy zostaną zakończone niezbędne przygotowania. Eskadra prowadziła bieżące lotniskowce „Invincible” (Niezwykły), który wypłyne w poniedziałek. Premier odmówiła jednak informacji, jakie są cele i zadania tej floty i zapewniła, że podejmowane będą tymczasem wysiłki dyplomatyczne dla odzyskania Wysp Falklandzkich.

Eskadra okrętów wojennych — jak podkreślała obserwatorzy — może zbliżyć się do rejonu Falklandów (blisko 1300 km) najwcześniej za mniej więcej dwa tygodnie.

S. Olszowski stwierdził następnie, że podczas jej obrad pojawił się wniosek o zwiększenie podobnych spotkań co dwa lata, a jeśli trzeba to częściej. Wniosek zostanie przedstawiony kierownictwu partii, bowiem wypowiedziano się za potrzebą okresowego zwoływania tego rodzaju konferencji.

Główne jej treści — zarówno referaty jak i głosy w dyskusji — będziemy — zapewnił sekretarz KC — upowszechniać przez publikację „Nowych Drogach” i innych czasopiśmie partyjnych oraz w postaci odrębnych książek i broszur. Niezbędne jest też przygotowanie publikacji ujmującej syntetycznie wyniki konferencji uwzględniające wszystkie sformułowane na niej wnioski. Mówca wyraził przekonanie, że wykorzystane one będą w bieżącej, a także w długofalowej działalności ideologicznej, propagandowej i politycznej; znajdą odzwierciedlenie zarówno w doradnych planach pracy propagandowej jak i w długofalowym programie działalności ideologicznej partii, który obecnie jest przygotowywany. Na uwagę zasługują również postulaty, aby system i program kształcenia ideologicznego był zatwierdzany przez odpowiednie organy KC.

St. Olszowski zwrócił uwagę, że problemy podniesione na konferencji winny być także uwzględniane w aktualnych i długofalowych planach badawczych w ośrodkach nauk społecznych, zwłaszcza w instytucjach zaplecza teoretycznego partii.

St. Olszowski zwrócił uwagę, że problemy podniesione na konferencji winny być także uwzględniane w aktualnych i długofalowych planach badawczych w ośrodkach nauk społecznych, zwłaszcza w instytucjach zaplecza teoretycznego partii.

St. Olszowski zwrócił uwagę, że problemy podniesione na konferencji winny być także uwzględniane w aktualnych i długofalowych planach badawczych w ośrodkach nauk społecznych, zwłaszcza w instytucjach zaplecza teoretycznego partii.

Pożegnanie żołnierzy

ciąg dalszy ze str. 1

stawił żołnierskich, przekazał dowódca Podlasko-Mazurskiej Brygady WOP — płk Longin Wasilewicz, komisarz wojskowy — pełnomocnik Komitetu Obrony Kraju — płk Leon Siemieniowski, przedstawiciel Dowództwa Wojsk Ochrony Pogranicza — płk Leszek Niesierowicz.

Za złożony trud w szkoleniu i wychowanie podziękował w imieniu kończących służbę wojskową — st. kpr. Leszek

Oldziej, że pozostają żołnierzami WOP w cywilu. Następnie wznoszący moment — pożegnanie ze sztan-darem jednostki i ostatni przemarsz pocztu sztandaru, wózek przed wyprężonymi jak struna pododdziałami. W takt marsza wojskowego odbywa się defilada pododdziałów.

Potem już tylko pożegnania przełożonych i młodszych kolegów, wspólny żołnierski obiad — już w ubraniach cywilnych — powrót do domu. (tk)

stawił żołnierskich, przekazał dowódca Podlasko-Mazurskiej Brygady WOP — płk Longin Wasilewicz, komisarz wojskowy — pełnomocnik Komitetu Obrony Kraju — płk Leon Siemieniowski, przedstawiciel Dowództwa Wojsk Ochrony Pogranicza — płk Leszek Niesierowicz.

Za złożony trud w szkoleniu i wychowanie podziękował w imieniu kończących służbę wojskową — st. kpr. Leszek

Oldziej, że pozostają żołnierzami WOP w cywilu. Następnie wznoszący moment — pożegnanie ze sztan-darem jednostki i ostatni przemarsz pocztu sztandaru, wózek przed wyprężonymi jak struna pododdziałami. W takt marsza wojskowego odbywa się defilada pododdziałów.

Ogólnopolska konferencja partyjna

I Ogólnopolska Konferencja Ideologiczno – Teoretyczna PZPR

Bieżące i perspektywiczne zadania frontu ideologicznego partii

Ideologiczne funkcje kultury i nauki

Skrót referatu członka Biura Politycznego, sekretarza KC – STEFANA OLSZOWSKIEGO

Obecna sytuacja w naszym kraju jest ściśle związana z sytuacją w Europie i świecie. Nieprawda jest, co głosi się uparczywie na Zachodzie, że Polska stała się jednym z fródeł napięcia w stosunkach międzynarodowych. Wręcz przeciwnie – wydarzenia te były w wielkim, być może decydującym stopniu, pochodną gwałtownego zaostreżenia sytuacji międzynarodowej. Nasz kraj miał stać się pierwszym poligonem wojny o destabilizację i rozbicie systemu socjalistycznego, o zmianę układu sił w Europie, o rewizję porozumień z Jałty i Układów Poczdamskich. Wprowadzenie stanu wojennego przerwało ten bieg wydarzeń, zapobiegło największemu od II wojny światowej zagrożeniu narodowych interesów polskich.

Dofwiadczenia tego okresu s wielką ostrością odradzają świadomość, że budujemy socjalistyczną Polskę w warunkach podziału świata na dwa przeciwstawne systemy, w warunkach globalnej walki klasowej, która ma wiele frontów, a każdy z nich znać swego odbicie w wewnętrznej walce klasowej.

Próby podważania i demon-tażu systemu socjalistycznego, który powstał po II wojnie światowej mają długą histo-rię. W ostatnim okresie przy-jęły one postać powrotu do po-tyki konfrontacji. Imperia-izm widzi w niej dziś możli-wość hamowania negatywnych dla siebie procesów, odzyska-nia wpływu.

Kraj nasz już od wielu lat jest obiektem szczególnego za-interesowania i ataku sił im-perialistycznych. Znamo bo-wiem, że Polska jest najbar-dziej podatna na oddziaływa-nie ideologiczne i propagando-we.

Narastający w latach sie-demdziesiątych kryzys spo-łeczno-ekonomiczny i niezado-wolenie społeczne stworzyły podglebie do krzewienia na-strojów opozycyjnych.

Powstał i rozwinął się dzia-łalność KOR oraz te grupo-wania, z których później u-tworzono KPN. Wokół tych u-grupowań skupiono dużą gę-ść starych, do tej pory dzia-łających w rozproszeniu, kadry lewicowej, do lat czterdzi-estych, do lat pięćdziesiątych, przeciwko socjalizmowi. Rów-nożnie podjęto – przy po-mocy oraz wsparciu z zagran-icy – wychowanie nowych kadr działaczy antykomuniz-tycznych. Towarzyszyły temu coraz bardziej agresywne „u-rabianie” polskiego społeczeń-stwa za pomocą rozgłosu dy-wersyjnych a także intensyfi-kacja działalności wywiadow-czej.

Formułując zadania dla frontu ideologicznego partii mamy świadomość, że staje-my wobec wielkiego i złożo-nego problemu. Punktem wyj-scia uczynić musimy ocenę sta-nu świadomości społecznej i charakteru zmian w tej sfe-rze przebiegających.

Jedną z najistotniejszych przyczyn kryzysu, które naj-silniej zaważyły na głębokiej dezintegracji świadomości spo-łecznej były odstępowania w praktyce politycznej od pod-stawowych zasad budownictwa socjalistycznego i odejście od naukowej, marksistowsko-le-ninowskiej oceny rzeczywisto-sci społecznej.

Szczególnie negatywne skut-ki przyniosły odstępowania od zasad socjalizmu, dotyczące partii i mechanizmów demo-kracji socjalistycznej. Zniek-szczało to jej istotę oraz pro-wadziło do osłabienia kierow-niczej roli partii i naruszania jej więzi z ludźmi pracy. Błę-dy w tej sferze opóźniły pro-cesy formowania socjalistycz-nej kultury politycznej, wpły-nęły także na osłabienie w świadomości naszego spo-łeczeństwa zaufania do partii ja-ko do konstytucyjnego gwa-ranta praworządności i straż-nika demokracji socjalistycz-nej.

Lekceważenie podstawowych zasad budownictwa socjalist-ycznego przyniosło także zna-ne negatywne rezultaty w sferze gospodarczej.

Barczo niekorzystne skutki spowodowały niedomagania i błędy w działalności ideologi-cznej. Brak rzetelnej marksi-stowskiej analizy rzeczywisto-sci społecznej uniemożliwił prawidłowe rozpoznanie struk-tury klasowej i warstwowej naszego społeczeństwa.

Miejsce klasowego podejścia do problemów ideologicznych zajmowała „propaganda suk-cesu”.

Głęboki kryzys, jaki nara-stał przez szereg lat, ujawnił się z całą mocą w sierpniu 1980 r., mając przyczyny w o-dejściu od uniwersalnych za-sad socjalizmu. VI Plenum KC PZPR w październiku 1980 r. sformułowało nową linię poli-tyczną, określaną mianem „li-nii socjalistycznej odnowy”. Jednakże ówczesne działanie partii, osłabione wewnętrznie, przeżywającej ostry kryzys, a-takowane bezwzględnie przez przeciwników politycznych nie przyniosło oczekiwanych re-zultatów. Zmienił sytuację miał dopiero 13 grudnia 1981 r.

Walka podjęta przez prze-ciwników ustroju niosła realne zagrożenie socjalistycznemu państwu i materialnym pod-stawom bytu narodu. Pod-ważała więzi międzyludzkie i naruszyła strukturę życia spo-łecznego. Gromadziła zniek-szczenia ogromnych obsza-rów świadomości społecznej.

Po pierwsze – dezawuowa-no teorię marksistowsko-leni-nowską oraz podstawowe za-sady socjalizmu. Wraz z tym przystąpiono więc do dyskre-dytacji dorobku całego trzy-dziestolecia Polski Ludowej.

Po drugie – kwestionowa-no i podważano przewodnią rolę partii marksistowsko-leninow-skiej w budownictwie socjaliz-mu. Atak na partię prowadzo-ny był w sposób szczególnie zacięty.

Po trzecie – prowadzono działania, które miały na celu osłabienie poczucia współod-powiedzialności za swój za-kład, środowisko i kraj, znie-kształcenie świadomości ekono-micznej.

Po czwarte – dążono do wy-paczenia pojęcia patriotyzmu, usiłując nasycić je treściami nacjonalistycznymi i anty-ra-dzieckimi. Głównym celem czyniono podważenie naszego so-luszu ze Związkiem Radziec-kim i innymi państwami socja-listycznymi.

Negatywne skutki agresywnej propagandy w tych cze-rech sferach, w różnym stop-niu dotknęły poglądów i po-staw rozmaitych środowisk społecznych.

Najsilniejsze pozycje uzy-skali przeciwnicy socjalizmu w środowisku inteligencji. Niemali wpływy uzyskali rów-nież na młodzież. Przeciwnicy socjalizmu wywarli również negatywny wpływ na świad-ość części członków partii.

Nie wolno zamykać praw-dy. Stanelimy w obliczu jaw-nej kontrowersji. Stanelimy wobec groźby wojny do-mowej, której wybuch miał za-początkować staczenie się Eu-ropy ku nowej straszliwej wojnie.

Realne niebezpieczeństwo zburzenia socjalistycznej pań-stwowości, groźba krwawej wojny domowej – wszystko to skłoniło konstytucyjne wła-dze państwa do podjęcia de-cyzji o wprowadzeniu stanu wojennego. Wprowadzenie sta-nu wojennego położyło kres otwartym działaniom prze-ciwników socjalizmu wew-nątr naszego kraju i udamen-iło podjętą przez imperializm próbę rozpoczęcia od Polski łańcuchowego rozbioru socja-listycznej wspólnoty.

Podstawowym warunkiem zapewnienia skuteczności ide-ologicznego oddziaływania partii na społeczeństwo jest odrodzenie na gruncie mark-sizmu – leninizmu znów zjed-nozonej ideowo i zwartej w działaniu partii oraz odbudo-wa i utrwalenie jej więzi z kla-są robotniczą. Drogowskazem działalności partii musi być niewzruszenie teoria mark-sizmu-leninizmu. Tylko taka partia stawiać może czoła prze-ciwnikom politycznym i wsze-lkim próbom osłabienia jej au-torytetu.

Zamęt ideowy, spowodowa-ny wybuchem szeroko rozla-nego konfliktu, a potem nara-

staniem fali kontrewolucji, tworzył grunt, na który pada-ły ziarna koncepcji oportuni-tycznych i pravicowych – odrzucające klasowe kryteria oceny sytuacji i marksistow-skie poglądy.

Tow. W. Jaruzelski na VII Plenum KC – stwierdził, że – jak dowodzi doświadczenie – nurt oportunistyczny powo-duje destrukcję w szeregach partii, staje się obiektyw-nie sojusznikiem sił antysocja-listycznych i stanowi realne zagrożenie.

Szkodzą też partii ci, którzy działają poza jej demokraty-cznymi strukturami komentu-ją i próbują korygować jej działalność, posługując się w tym celu lewacką frazeologią.

W procesie ideowej konsoli-dacji wielkie znaczenie ma de-bata nad projektem deklaracji programowej PZPR „O co walczymy, dokąd zmierzamy”. Określenie w nowych warun-kach historycznych jasnych zasad ideowych partii stać się powinno ważnym czynnikiem umacniania jej jedności i siły.

Ta zasadnicza sprawa wy-znacza rangę działalności fron-tu ideologicznego partii. Fran-gę podkreślić, jak wielkie zna-czenie dla odzyskania przez nią poparcia klasy robotniczej i zaufania społeczeństwa ma konsekwentna realizacja pro-cesu socjalistycznej odnowy, czy lepiej powiedzieli socja-listycznego odrodzenia.

Wokół tych zadań rozwija-my ideę porozumienia nardo-wego, którego fundamentem politycznym jest sojusz robot-niczo-chłopski i partnerska współpraca ze stronnictwami – ZSL i SD. Widzimy potrze-bę aktywnego współdziału wszystkich organizacji i grup społecznych, dialogu z każdym środowiskiem. Podtrzymujemy w pełni ideę budowy Frontu Porozumienia Narodowego, którego wstępną formą są po-woływane coraz szerzej Oby-watelskie Komitety Odrodze-nia Narodowego.

Jedną z zasad polskiego mo-delu demokracji socjalistycz-nej jest współdziałanie między państwem i Kościołem. O-rac zapewnienie udziału świe-ckich katolików w życiu pol-itycznym. Uznając prawo Ko-sciola do spełniania dzwaster-skiego posłannictwa, partia stoi na stanowisku konsek-wentnego przestrzegania – zgodnie z Konstytucją – la-ickiego charakteru państwa. Ja-esteśmy natomiast żywo zain-teresowani rozwojem dialogu i konstruktywną współpracą z Kościołem. Przecistawiamy się jednak nadużywaniu am-bony dla działalności anty-państwowej i antysocjalistycz-nej.

Odradzając zaufanie społecz-ne do socjalistycznego pro-gramu reform, tworząc wa-runki do nowego porozumienia narodu, jednocząc wszystkie środowiska społeczne wokół nadrzędnego zadania wypro-wadzenia kraju z kryzysu, z

(PAP)

całą konsekwencją zmierzamy i zmierzając będziemy do usu-wania wpływów przeciwników politycznych ze świadomości społecznej.

Centralnym problemem ide-ologicznej działalności partii jest dziś szerokie dotarcie do klasy robotniczej i pozyskanie jej dla programu PZPR. Przy-wrócić miejsce partii w życiu klasy robotniczej, zaś robotni-ków w partii – oto jak moż-na najkrócej ująć to wielkie zadanie.

Przeciwnicy ustroju, wyko-rzystując brak doświadczenia młodego pokolenia Polaków, a także słabości organizacji mło-dzieżowych i całego systemu wychowawczego, starali się nieraz skutecznie, zakorze-nić wśród młodzieży poglądy obce socjalizmowi. Wynikają stąd trudne zadania ideowo-wychowawcze dla odradzają-cego się ruchu młodzieżowego. Partia może pomóc, ale nie zrobi tego za niego. Misją par-tii jest natomiast zapewnienie realnych perspektyw młode-mu pokoleniu.

Dziś, jak nigdy dotąd, konie-cznie jest wypracowanie zwa-tej i nowoczesnej koncepcji e-dukacji marksistowsko-leni-nowskiej, uwzględniającej specyfikę poszczególnych śro-dowisk społecznych.

Niezwykle ważną płaszczy-zną długofalowej działalności ideologicznej jest sfera świa-domości historycznej nardo-du. Stała się ona w ostatnich miesiącach sferą ostrej wal-ki.

Propagować należy w jesz-cze większym stopniu niż do-tychczas wartości proletaria-ckiego internacionalizmu, roz-wijać poczucie solidarności i braterskiej więzi ze wszystki-mi podstawowymi siłami po-stepu społecznego w świecie, nade wszystko zaś z krajami wspólnoty socjalistycznej, międzynarodowym ruchem ro-botniczym i komunistycznym oraz ruchami narodowow-yzwoleniczymi.

Swój internacionalizm czer-piemy z najlepszych wolno-sciowych i patriotyczno-poste-powych tradycji narodu pol-skiego, z naszej marksistow-sko-leninowskiej ideologii.

Wyraża się on szczególnie w naszym stosunku do bratniej KPZR, do partii Lenina, w u-macnianiu polsko-radzieckiej przyjaźni i sojuszu, potrzeb-nym obydwu narodom i pań-stwom, a dla nas stanowią-cych najważniejszą gwaranc-ję trwałej niepodległości, teryto-rialnej integralności i bezpie-czeństwa Polski. Nasze więzi z ZSRR są nienaruszalne i par-tia zdecydowanie przeciwsta-wi się wszelkim próbom ich osłabienia.

Stoimy dziś przed niezmiern-ie ważnym zadaniem odbu-dowy frontu ideologicznego. Jakość, siła i skuteczność na-szych działań zależy będzie w pierwszym rzędzie od ideowe-go odrodzenia się całej partii. Ale i odwrotnie – odzyskanie przez partię jej tożsamości ide-ologicznej zależy w niezmierz-nym stopniu od naszych działań na froncie ideologicznym.

(PAP)

Skrót referatu członka Biura Politycznego, sekretarza KC – HIERONIMA KUBIAKA

Nasza walka o marksistow-skie oblicze ideologiczne kul-tury nie jest walką o panowa-nie dogmatu, lecz o otwarte, szerokie perspektywy pozna-wcze, o wielowymiarowe, sa-mostwarzające się i nie le-żące w sobie własnej egzysten-cji człowieka. Jest jednocześ-nie wyrazem naszej troski o wartości trwałe całego dzie-dzictwa kulturowego i otwar-tości na nowe zjawiska kul-tury, w tym swoiste dla krzep-nącego społeczeństwa socja-listycznego.

Jak uczy doświadczenie leni-nizmu, utrzymanie właściwej temperatury życia ideowego w partii – a to także znaczy jej zdolności do zdobywania dla marksizmu nowych zwolenników – wymaga opano-wania trudnej umiejętności lo-żenia wierności wobec pod-stawowych uniwersalnych za-łożeń i wartości ideowych z dojrzałym teoretycznym i mąd-rym politycznym otwarciem na współczesność.

Pryncypialność wobec pod-stawowych założeń i wartości marksizmu, przy jednoczes-nym krytycznym, a więc o-twartym stosunku do współ-czesności, do własnego życia wewnątrzpartyjnego i do spo-sobu realizacji przewodniej roli w społeczeństwie – sta-nowią łącznie podstawę na-szej oferty ideowej wobec kul-tury i nauki. Pragniemy, aby marksizm otwarty na rzeczy-wistość, twórczy a zarazem autentyczny, przepełnił całą kul-turę i naukę polską. Tak poj-mujemy cel strategiczny poli-tyki PZPR w tej sprawie. Tak określony on został w uchwa-le programowej IX Nadzwyz-czajnego Zjazdu partii.

Warunkiem wstępnym dla osiągnięcia takiego pożądanego stanu rzeczy jest rozwój sa-mego marksizmu, marksistow-skiej teorii kultury i krytyki artystycznej uprawianej z jej perspektyw, jest poznanie i zrozumienie marksizmu przez twórców kultury i nauki. Te-mu celowi służą muszą mąd-re, długofalowe wysiłki organi-zacji partyjnych działających w tych środowiskach.

Partia pragnie dialogu z twórcami, oczytuje ich samo-dzielnie, odkrywczej myśli, a nie bezkrytycznego posłuszeń-stwa. Partia pragnie dialogu, którego rozumowa i emocjo-nalna podstawa będzie wspól-na troska o Polskę, o jej tera-niejszość i przyszłość w ra-mach ideowych wartości socja-listu. Dla tych wartości pra-gniemy twórców zdobywać siłą racji intelektualnej, siłą argu-mentu.

Ideowa inspiracja partii do-konuje się przez jej program oraz przez działalność i auto-rytet osobisty partyjnych uczo-nych i twórców kultury. Dla realizacji programu partii mu-simy jednak zdobyć sojuszn-i-ków także poza naszym wła-snym kręgiem, odbudować front polskiej lewicy intelektualnej i artystycznej, posiadającej przecież tak piękne i stare tra-dycje. W walce przeciw wro-gim socjalizmowi ideom, prze-

szechnienia kultury. Podjęto, konieczne przygotowania, aby wspomniana sesja sejmowa mogła się odbyć w dniu 3 ma-ją, symbolicznym dniu polskiej kultury i oświaty.

Ważne funkcje ideologiczne ma proces poznania naukowe-go i jego wyniki. Sposób spe-lnienia przez naukę tych funk-cji nie jest i nie może być par-tii obojętny.

Partia nasza podkreśla zna-czenie szerokiego otwarcia pol-skiej kultury i nauki, na cały świat. Kultura i nauka polska muszą być obecne w świecie,

Partia zawsze będzie działa-ła na rzecz rozwoju kultury i nauki polskiej. Jest to zadanie nie mniej ważne niż umoc-nienie państwa i rozwój gos-podarczy. (PAP).

Cel, stan i perspektywy obywatelskiego ruchu odrodzenia narodowego

Referat zastępcy szefa GZP WP – gen. bryg. TADEUSZA SZACIŁO

Pierwszy Komitet Ocalenia Narodowego powstał w Pozna-niu, w dzielnicy Jeżyce, już w grudniu ubr. Do końca mar-ca br. na terenie całego kra-ju powstało ich ponad 6 tys. Skupiają one ok. 100 tys. członków. Można więc stwier-dzić, że jest to najmłodszy ruch społeczny w naszym kra-ju. Jest to zjawisko nowe, znajdujące się w statu nas-nci i dlatego trudne do oce-ny, a tym bardziej do progno-zowania i określenia jego per-spektyw. Ruch odrodzenia na-rodowego jest zjawiskiem wie-łopokłowym. Jego geneza wiąże się w sposób bezpośred-ny z wprowadzeniem stanu wo-jennego. Powstał on sponta-nicznie, jako społeczny ruch poparcia dla Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego.

Wśród członków komitetów przeważają ludzie starsi, głów-nie zaś weterani ruchu robot-niczego, weterani walk zbroj-nych, żołnierze rezerwy. Odse-tek młodzieży nie przekracza 20 proc. Bez młodzieży zaś ruch ten nie uzyska ani nieo-budzonego dynamizmu spo-łecznego, ani też odpowiedniej per-spektywy.

Dalszy rozwój ruchu odo-rdzenia będzie uzależniony od jego rzeczywistej roli spo-łecznej, od efektywności prak-tycznego działania, od jakości rozwiązywania problemów i społecznie akceptowanych za-dań. Konkretyzacja zadań szczególnych winna wynikać z nadrzędnych celów, dla któ-rych komitety zostały powola-ne.

W wykonywaniu wszystkich zadań podejmowanych przez Obywatelskie Komitety spra-wą niezwyklej wagi jest to, by ich działania skierowane były na rozwiązywanie konkretnych spraw, problemów, przynoszą-ce sprawdzalne skutki spo-łeczne i by nie dublowały, nie zastępowały działalności in-nych instytucji społecznych.

Komitety Odrodzenia mogą być traktowane jako załącz-ka forma i tworzywo kształ-tującego się odnowienie frontu porozumienia narodowego i współdziałania społecznego. Tu mogą być podejmowane decy-zje dotyczące swojego środowi-ska, a także i całego kraju. Taka właśnie rola oraz prak-tyczne potrzeby mogą wyzna-czyć im trwałą perspektywę. Proces tworzenia się porozu-mienia narodowego w czasie będzie zapewne jeszcze dłu-gi, ale będzie to proces nieuchron-ny. (PAP)

Istotną właściwością tego ruchu społecznego jest jego spontaniczność, oddolna inicja-tywa, brak gotowych struktur organizacyjnych i ich zmieni-ność w toku realizacji zadań. Większość powstałych dotych-czas komitetów (ponad 60%)

antysocjalistycznych polem walki z socjalizmem, arsen-a-lem, z którego wydobywano broń i amunicję przeciwko socjalistycznej Polsce i jej si-łom przewodniej PZPR.

Edukacja historyczna spo-łeczeństwa powinna iść obec-nie w dwóch kierunkach. Je-den z nich – to odrabianie szkół i spustoszeń dokonanych przez działalność sił antysoc-jalistycznych. Drugi – to kształtowanie naukowego, ra-cjonalnego rozumienia przesz-łości. Skuteczność edukacji hi-storycznej jest funkcją wielu czynników. Jednym z wyjścio-nych jest oparcie jej na fun-damencie rzetelnej, wszech-stronnej prawdziwej wiedzy o przeszłości.

Wyjściowym i niezbędnym warunkiem powodzenia wszel-kich działań edukacyjnych jest znajomość rzeczywistego sta-nu rzeczy: przedmiotu oddzia-ływań edukacyjnych, ich pod-miottów oraz sił i środków sto-jących do naszej dyspozycji. Trzeba dokonać wszechstron-nej, głębokiej analizy rzeczy-wistego stanu świadomości hi-storycznej społeczeństwa pol-skiego. Musimy poznać od-powiedzi na pytania: jak gło-boko sięgnęły wpływy „kon-tradukcji” sił socjalizmowi

wrogich, w jakim stopniu współkształtują one nie tylko sposób myślenia o przeszłości ale przede wszystkim o tera-niejszości.

W całokształcie sił i śro-dków służących edukacji hi-storycznej rolę zasadniczą odgry-wa szkoła. Równocześnie w sy-stemie kształtowania świad-ości stanowi ona dotychczas ognio najslabsze. Lata roz-dźwięku między socjalistycz-nym ideałem wychowawczym, a praktyką społeczną, który najsilniej dotykał nauczycieli historii, kilkanaście miesięcy „odkłamania” historii, przez siły socjalizmowi wrogo, po-zostawiły głębokie i trwałe śla-dy w świadomości i postawa-ach znacznej części nauczycieli.

Istotnym warunkiem sku-teczności działań kształtują-cych świadomość historyczną są planowe, systematyczne, skoordynowane przez państwo wysiłki wszystkich uczestni-ków edukacji historycznej spo-łeczeństwa. Dojrzała koniecz-ność stworzenia centralnego, państwowego programu dzia-łania w zakresie edukacji hi-storycznej i zwolania poświęco-nej tej sprawie konferencji z udziałem możliwie szerokiego grona historyków – członków partii i bezpartyjnych (PAP)

Świadomość historyczna jako płaszczyzna walki ideologicznej i politycznej

Skrót referatu sekretarza KC PZPR – MARIANA ORZECZOWSKIEGO

Polem najostrejszej walki ideologicznej stała się świad-ość historyczna narodu. Od-grywała ona i nadal odgrywa nader doniosłą rolę w cało-kształcie świadomości nardo-wej Polaków.

W sferze świadomości hi-storycznej, w procesie jej kształtowania ze szczególną si-łą dąży do siebie znać deforma-cje, zaniebiedania i błędy. Wy-mienić tu można instrumental-ne podejście do przeszłości, oraz spojrzenie na przyszłość z punktu widzenia teraźniejszo-sci, koniunkturalizm w o-cenie faktów, zjawisk, pro-csów, ruchów politycznych, par-tii i osób.

Wyrazem takiego traktowa-nia historii, oznaczającego w gruncie rzeczy jej niedocenia-nie, jako jednego z najskutecz-niejszych instrumentów kształ-towania postaw patriotyczno-obywatelskich, było ograni-czanie czasu przeznaczanego na jej nauczanie w szkołach śred-nich oraz całkowite wyru-gowanie ze szkół zawodowych.

Świadomość historyczna, jej treści, ideowe i polityczne za-barwienie, były zawsze przed-miotem i płaszczyzną walki politycznej i ideologicznej:

ciła do życia tezę negującą is-totniejszą rolę rewolucji socjalistycznej w Rosji na od-zyskanie przez Polskę niepod-ległości. Odwrotną stroną tej tezy stanowiło wyolbrzymianie niepodległościowych zasług jednego tylko obozu politycz-ne-go: piłsudczyzny i Legionów. Wskreszeniu mitu Piłsudskie-go – Legionów jako twórców odrodzenia Polski niepodległej, towarzyszyła z reguły jej bez-krytyczna idealizacja, zwa-żając na związany z Piłsudskim okres.

Na zasadzie jawnego kon-trastu tworzyła „Solidarność” obraz dzieł Polski Ludowej. Ze skarykaturowanym wize-runkiem Polski Ludowej ko-respondował, podobnie skary-katurowany obraz dzieł le-wicowego, marksistowsko-leni-nowskiego, internationalistycz-ne-go nurtu polskiego ruchu ro-botniczego. Jego podstawowym elementem konstrukcyjnym była teza o niepolskiej inspi-racji, antynarodowym charak-terze, obości kulturowej jego teorii, poglądów i programów.

Terenem szczególniej penetracji propagandowej sił anty-socjalistycznych stały się sto-sunki polsko-rosyjskie i pol-sko-radzieckie. Wyjściowym założeniem były ahistoryczne i klasowe, nacjonalistyczne w

istocie tezy o ciągłości i nie-zmienności polityki Rosji – Rosji Radzieckiej – Związku Radzieckiego wobec Polski oraz zbieżność tej polityki z polityką Niemiec – aż po hi-terlerowską III Rzeszę. Warto zauważyć, iż w zupełnie od-miennej tonacji przedstawiano w publicystyce sił antysocja-listycznych stosunki polsko-niemieckie.

Działalność sił antysocja-listycznych stanowiąca totalne odrzucenie dorobku marksi-zmu-leninizmu jako swoistej interpretacji procesu dziejowe-go i naukowej metody jego rekonstrukcji i oceny oraz ak-ceptacji burżuazyjnych eklek-tycznych metodologicznych. Pod hasłami i pod pozorami wal-ki o „nowoczesność” w pełni nau-kową historiografię” reanimowa-no najgorzej, dawno już prze-brzmiałe jej wzory i tradycje.

„Odkłamany” w ten spo-sób historia przestawała słu-żyć głębszemu, pełniejszemu poznaniu przeszłości i zro-zumieniu teraźniejszości, sta-wała się przede wszystkim na-rzędziem w walce ideologicz-nej i politycznej, groźną bro-nią polityczną i psychologiczną. Historia, wiedza o prze-szłości, świadomość historycz-na społeczeństwa stały się dla sił

co, gdzie, kiedy?

W BIAŁYMSTOKU

TEATR

Teatr Dramatyczny im. A. Węgrów — nieczynny.

Białostocki Teatr Lalek — nieczynny.

KINA

„Północ” — „Vabank”, prod. USA, kolor. (od lat 15), godz. 14.30, 16.45 i 18.

„Ton” — „Wódz Indian Tecumseh”, prod. USA, kolor. (d.o.), godz. 17.00, 19.00, 21.00, 23.00.

„Parszywa” — „Parszywa”, prod. USA, kolor. (od lat 18), godz. 12.15 i 18.

„Grzeszny” — „Grzeszny żywot Franciszka Buły”, prod. USA, kolor. (od lat 15), godz. 10.30, 13.30 i 17.45 (ostatni dzień).

„Rysy” — „Rysy”, prod. USA (od lat 15), godz. 14.15 (ostatni dzień).

KINA W WOJEWÓDZTWACH BIAŁOSTOCKIM

Białostocki — „Głina czy żelazo”, prod. franc. (d.o.), godz. 19.00.

Dąbrowa Białostocka — „Nie tak żyć”, prod. franc. (od lat 15), godz. 19.00.

„Rocky II” — „Rocky II”, prod. USA (od lat 15), godz. 19.00.

Sokolka — „Kto tu mówi o miłości”, prod. USA (od lat 15), godz. 19.00.

Łomża — „Północ”, prod. USA (od lat 15), godz. 19.00.

„Rocky” — „Rocky”, prod. USA (od lat 15), godz. 19.00.

radio i tv

RADIO

PRACA I

Wydawstwo: 0.01, 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00.

Wzrost: 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00.

Wzrost: 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00.

Wzrost: 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00.

Wzrost: 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00.

PROGRAM II

Wydawstwo: 0.30, 1.30, 2.30, 3.30, 4.30, 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 18.30, 19.30, 20.30, 21.30, 22.30, 23.30.

Wzrost: 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00.

Wzrost: 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00.

Wzrost: 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00.

Wzrost: 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00.

PROGRAM III

Wydawstwo: 0.30, 1.30, 2.30, 3.30, 4.30, 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 18.30, 19.30, 20.30, 21.30, 22.30, 23.30.

Wzrost: 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00.

Wzrost: 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00.

Wzrost: 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00.

Wzrost: 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00.

W BIAŁYMSTOKU

Miejskie Pogotowie Ratunkowe, ul. K. Dąbrowskiego 14, tel. 24-14, 24-15, 24-16, 24-17, 24-18, 24-19, 24-20, 24-21, 24-22, 24-23, 24-24, 24-25, 24-26, 24-27, 24-28, 24-29, 24-30, 24-31, 24-32, 24-33, 24-34, 24-35, 24-36, 24-37, 24-38, 24-39, 24-40, 24-41, 24-42, 24-43, 24-44, 24-45, 24-46, 24-47, 24-48, 24-49, 24-50, 24-51, 24-52, 24-53, 24-54, 24-55, 24-56, 24-57, 24-58, 24-59, 24-60, 24-61, 24-62, 24-63, 24-64, 24-65, 24-66, 24-67, 24-68, 24-69, 24-70, 24-71, 24-72, 24-73, 24-74, 24-75, 24-76, 24-77, 24-78, 24-79, 24-80, 24-81, 24-82, 24-83, 24-84, 24-85, 24-86, 24-87, 24-88, 24-89, 24-90, 24-91, 24-92, 24-93, 24-94, 24-95, 24-96, 24-97, 24-98, 24-99, 25-00.

W ŁOMŻY

Pogotowie Ratunkowe — tel. 999.

Pogotowie Chirurgiczne, ul. M. Skłodowskiej-Curie 1, czynna cała dobę.

APEKI

Apteka nr 05-003, ul. Lipowa 43, tel. 23-65.

Apteka nr 05-008, ul. Maimeda 12, tel. 23-61.

Informacja o lekach — tel. 219-04.

Informacja o lekach z importu — tel. 238-01.

DZURKOWIE

Woj. Szpital Specjalistyczny im. K. Dąbrowskiego, ul. Żurawia 14, tel. 24-14, 24-15, 24-16, 24-17, 24-18, 24-19, 24-20, 24-21, 24-22, 24-23, 24-24, 24-25, 24-26, 24-27, 24-28, 24-29, 24-30, 24-31, 24-32, 24-33, 24-34, 24-35, 24-36, 24-37, 24-38, 24-39, 24-40, 24-41, 24-42, 24-43, 24-44, 24-45, 24-46, 24-47, 24-48, 24-49, 24-50, 24-51, 24-52, 24-53, 24-54, 24-55, 24-56, 24-57, 24-58, 24-59, 24-60, 24-61, 24-62, 24-63, 24-64, 24-65, 24-66, 24-67, 24-68, 24-69, 24-70, 24-71, 24-72, 24-73, 24-74, 24-75, 24-76, 24-77, 24-78, 24-79, 24-80, 24-81, 24-82, 24-83, 24-84, 24-85, 24-86, 24-87, 24-88, 24-89, 24-90, 24-91, 24-92, 24-93, 24-94, 24-95, 24-96, 24-97, 24-98, 24-99, 25-00.

USŁUGI

NAPRAWA — WPHW

TELEWIZORÓW

Warszawa 79 tel. 559, 414-609

Narewka 6 tel. 257-70

Oleńkiewicz (pawilon) tel. 293-13

RADIOBIOLOGIA, magneto-

fonów, telefonów

Warszawa 79 tel. 414-682

Narewka 6

Oleńkiewicz (pawilon)

Lipowa 43 tel. 223-16 oraz sprzętu

niepłynącego i zagranicznego

Mickiewicza 25, tel. 314-56 Elektro-

nika Samochodowa.

k 1152-0

NAPRAWY — WPHW

SPRZĘTU gospodarstwa domowego

Siemkiewicza 42, tel. 956, 333-43

wew. 2

Krakowska 17, tel. 211-57

Mickiewicza 25, tel. 314-56

URZĄDZEN gazowniczych i rowe-

row.

INSTALACJE pralek, urządzeń

gazowniczych

Krakowska 17, tel. 211-57

INSTALACJE anten indywidual-

nych i zbiorowych, radiotelefo-

nów, nagłośnienia, Al. 1 Maja 29,

tel. 313-29.

k 1153-0

POGOTOWIE telewizyjne, telefon

233-48, inż. Sakowski.

POGOTOWIE telewizyjne, telefon

266-00, inż. Ostaszewski.

k 1765-0

NAPRAWA telewizorów, telefon

283-58, Kilibisz.

POGOTOWIE telewizyjne telefon

334-74, Woroszylo.

k 2322-0

POGOTOWIE telewizyjne — tel.

222-46, Zawistowski.

k 2490-0

NAPRAWA telewizorów — tel.

234-13, Zamajtyś.

k 2523-0

UKŁADANIE glazury, cykliczno-

malstwa (sprzedaż mozaik parkietowa

i glazury), Żurawia, tel. 410-998.

POGOTOWIE telewizyjne, telefon

266-00, inż. Ostaszewski.

k 1765-0

NAPRAWA telewizorów, telefon

283-58, Kilibisz.

POGOTOWIE telewizyjne telefon

334-74, Woroszylo.

k 2322-0

POGOTOWIE telewizyjne — tel.

222-46, Zawistowski.

k 2490-0

NAPRAWA telewizorów — tel.

234-13, Zamajtyś.

k 2523-0

UKŁADANIE glazury, cykliczno-

malstwa (sprzedaż mozaik parkietowa

i glazury), Żurawia, tel. 410-998.

POGOTOWIE telewizyjne, telefon

266-00, inż. Ostaszewski.

k 1765-0

NAPRAWA telewizorów, telefon

283-58, Kilibisz.

POGOTOWIE telewizyjne telefon

334-74, Woroszylo.

k 2322-0

POGOTOWIE telewizyjne — tel.

222-46, Zawistowski.

k 2490-0

NAPRAWA telewizorów — tel.

234-13, Zamajtyś.

k 2523-0

UKŁADANIE glazury, cykliczno-

malstwa (sprzedaż mozaik parkietowa

i glazury), Żurawia, tel. 410-998.

POGOTOWIE telewizyjne, telefon

266-00, inż. Ostaszewski.

k 1765-0

NAPRAWA telewizorów, telefon

283-58, Kilibisz.

POGOTOWIE telewizyjne telefon

334-74, Woroszylo.

k 2322-0

POGOTOWIE telewizyjne — tel.

222-46, Zawistowski.

k 2490-0

NAPRAWA telewizorów — tel.

234-13, Zamajtyś.

k 2523-0

PRACA

POTRZEBNA dochodząca opiekunka do dziecka. Białystok, Szosa Północna 5 m 42, 23-00.

PRZYMIE pracownice do wypieku kulek do lodów. Białystok, Raginisa 11/1. Joanna Michałowicz.

POMOC w oparowaniu materiału z matematyki. Tel. 353-83. Jantrocki.

ZATRUDNIENIE bufetowa — pomoc kuchenną, Bar „Sejma” Jan Lech, tel. 278-99.

ZATRUDNIENIE blacharza — dekarza, ul. K. Dąbrowskiego 14, tel. 24-14, 24-15, 24-16, 24-17, 24-18, 24-19, 24-20, 24-21, 24-22, 24-23, 24-24, 24-25, 24-26, 24-27, 24-28, 24-29, 24-30, 24-31, 24-32, 24-33, 24-34, 24-35, 24-36, 24-37, 24-38, 24-39, 24-40, 24-41, 24-42, 24-43, 24-44, 24-45, 24-46, 24-47, 24-48, 24-49, 24-50, 24-51, 24-52, 24-53, 24-54, 24-55, 24-56, 24-57, 24-58, 24-59, 24-60, 24-61, 24-62, 24-63, 24-64, 24-65, 24-66, 24-67, 24-68, 24-69, 24-70, 24-71, 24-72, 24-73, 24-74, 24-75, 24-76, 24-77, 24-78, 24-79, 24-80, 24-81, 24-82, 24-83, 24-84, 24-85, 24-86, 24-87, 24-88, 24-89, 24-90, 24-91, 24-92, 24-93, 24-94, 24-95, 24-96, 24-97, 24-98, 24-99, 25-00.

SAMOCHODY

4-TONOWY „Gaz” 53 — sprzedam lub zamienię na „Zukę”, Białystok, ul. Ustronna 17.

„FIAT” 125p (1978 rok) — sprzedam. Tel. 224-31 wew. 352.

„FIAT” 125p (rok produkcji 1974) po wypadku — sprzedam. Tel. 318-47.

„FIAT” 125p (1978 rok) — sprzedam. Tel. 224-31 wew. 352.

„FIAT” 125p (1981 rok produkcji) — sprzedam. Suwałki, ul. Staszica 79.

„FIAT” 125p (rok produkcji 1973) — tani sprzedam. Marjan Kołda, zam. 16-324 Janówka, woj. suwalskie.

„FIAT” 125p (1980 rok) zamienię na rozrząsacz obornika dwuosobowy. Sławomir Rogalski, Kaplice 1-Lipnik 16-073 Żegocina Stara.

„FIAT” 125p (1979 rok) — sprzedam, wieś Długa 11 gmina Sucho-wola.

„FIAT” 125p (1978 rok) stan bardzo dobry — sprzedam. Łomża, Os. Waryńskiego 2/90, tel. 35-75 (po siedemnastej).

„TRABANTA” — sprzedam, ul. Niedźwiedzia 44/2 m. 2 (po szesnastej).

„WARTBURGA” (1978 rok) i „Zadde” Combi (1975 rok) — sprzedam. Grunwaldzka 12.

„WARTBURGA” 353 — sprzedam. Wiadomość: Olecko, ul. Środkowa 1 m. 2, tel. 28-16 (po godz. 16).

„WARTBURGA” 353 — sprzedam. Wiadomość: Olecko, ul. Środkowa 1 m. 2, tel. 28-16 (po godz. 16).

LOKALE

PRZYMIE na mieszkanie małżeńskie, Wiadomość: kolonia Grabowska 2.

PRZYMIE na mieszkanie parterowe, Wiadomość: kolonia Grabowska 2.

PRZYMIE na mieszkanie parterowe, Wiadomość: kolonia Grabowska 2.

PRZYMIE na mieszkanie parterowe, Wiadomość: kolonia Grabowska 2.

PRZYMIE na mieszkanie parterowe, Wiadomość: kolonia Grabowska 2.

PRZYMIE na mieszkanie parterowe, Wiadomość: kolonia Grabowska 2.

Współczesna

Wszystkim, którzy okazali pomoc i serce w ciężkiej dla nas chwili, uczestniczyli w obżę-dkach połączonych i doprowadziła nas miłość wiecznego spoczynku nieodżałowanej pamięci ukochanej Zony, Mamie, Babcię i Prababcię

Irenę Bobyńską

z domu Wojno-Orańska

bardzo serdeczne podziękowania składa

rodzina

k 2426-1

Wyrazy żalu i szczerego współczucia

JANINIE

HAJDUKIEWICZ

Kierowniczka Złobka Nr 2 z powodu śmierci

Matki

składają:

pracownicy Złobka Nr 2 w Białymstoku.

k 2478-1

Dyrektorka i współpracownicy ZZO w Białymstoku składają wyrazy szczerego współczucia z powodu śmierci

Franciszka Supińskiego

serdeczne podziękowanie składają Dyrektor i Radzie Pedagogicznej, nauczycielom, pracownikom administracji, słuchaczom i młodzieży ZSR w Marianowie, LO SP Nr 4 oraz wszystkim, którzy wzięli udział w pogrzebie naszego ukochanego męża i ojca

żona, syn, córki,

pg 204-1

Wyrazy głębokiego współczucia

Kol. LONGINOWI

MALCOWI

z powodu śmierci

Ojca

składają:

dyrekcja i pracownicy Biura Projektów Budownictwa Komunalnego w Białymstoku.

k 1123-1

Wyrazy szczerzego współczucia i żalu

Kol. STEFANI

JANOWSKIEJ

z powodu żgonu

Matki

składają:

dyrekcja i pracownicy RSW „Prasa-Książka-Ruch” II Oddziału w Białymstoku.

k 1121-1

Wyrazy głębokiego współczucia

Kol. RYSZARDZIE

BOJARYN

z powodu śmierci

Ojca

składają:

dyrekcja i pracownicy Biura Projektów Budownictwa Komunalnego w Białymstoku.

k 1124-1

SPÓŁDZIELNIA KÓŁEK ROLNICZYCH w Zambrówie ogłasza PRZETARG OGRANICZONY dla rolników na n/w sprzęt rolniczy:

Lp.	Nazwa maszyny	Typ	Nr fabr.	Rok produkcji	Cena wywoławcza
1.	Przyczepa	D-47B	64383	1976	29.920,—
2.	Przyczepa	D-47B	1/2/23	1974	35.496,—
3.	Przyczepa	D-47B	1/2/24	1974	28.016,—
4.	Ładowacz	T-214	11/8/76	1978	54.720,—
5.	Ładowacz	T-214	11/8/74	1977	60.534,—
6.	Cysterna	CA-2	11/8/69	1970	1.672,—
7.	Cysterna	CA-2	11/8/68	1970	1.672,—

W/w sprzęt można oglądać na placu SKR Zambrów na trzy dni przed przetargiem w godz. 7—15.

I przetarg odbędzie się w dniu 19 kwietnia 1982 r. o godz. 11 w siedzibie SKR Zambrów, ul. Grabowska 28.

W razie niedojścia do skutku I przetargu, II przetarg ograniczony odbędzie się w tym samym dniu o godz. 12.

Przystępujący do przetargu obowiązują jest:

— wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej na konto nr 909-131 Bank Spółdzielczy w Zambrówie najpóźniej na 2 godz. przed przetargiem.

— przedłożyć nakaz płatniczy podatku gruntowego.

k 896-1

„WOLGĘ” Gaz 24 (1973 rok) — sprzedam lub zamienię na „Fiat” 125p. (Augustów, ul. Wzrósowa 2, tel. 234-1).

SILNIK do „Wolgi” — nowy — sprzedam. Łapy, ul. Gołdźkowska 2 „B”.

SAMOCHOŁ „Zaporożec” — sprzedam. Białystok, Głęboka 5, tel. 234-1.

„ZUKA” skrzyniowego i „Syrena” R 20 do remontu — plinie sprzedam. Tel. 43 Prosk.

„ZUKA” w bardzo dobrym stanie — silnik, górnosporowowy, mały przebieg, plus dwusobowy, przyczepę dyktowoc-kionową do ciagnika — sprzedam. Antoni Rosowski, Białystok, Starelecze, Sielągrodzka 3.

KABINE do „Zuki” stan dobry — sprzedam. Zygmunt Jakubowski, wieś Kukułowa, gmina Olecko, 19-400 Olecko, tel. 22-26 Olecko.

SAMOCHOŁ „Zuk” skrzyniowy (rok produkcji 1978) — sprzedam. Waldemar Drozd, Grajewo, ul. Wyzwolenia 21, tel. 24-56.

„ZUKA” — sprzedam, Wasilków, Żwirnowa 21 (w godz. 8—16).

k 2325-1

ROŻNE

SKLEP Motoryzacyjny — części zamienne do „Fiat” 127, 130, 132 — kupię — sprzedam. Andrzej Rutkowski — B. Filimon, 30-588 Kraków, ul. Młodziej 2. Tel. 226-55.

SADZONKI pomidorów „Virtora” oraz plecyki węglowe — sprzedam. Fasty 102 m. 2, Gogolewski.

ROZSADE pomidorów — sprzedam. Białystok, Zielna 29, Kucza-kowski.

PSZCZOŁY — sprzedam. Augustów, ul. Kasztanowa 41/18, telefon 22-84, Maria Szypulowska.

KOREPTYCZE fizyka, matematyka, mgr inż. Kozalekiewicz, tel. 363-09.

ANGIELSKI, niemiecki — koreptyczie, egzamin, tłumaczka. Tel. 237-12, mgr Kondrat.

BONY — kupię. Łomża, ul. Staffa 16/21 (w godz. 8—11).

5 T. SIANA — sprzedam. Białystok, Szosa Elekta 70 (komb. Fast).

JESION suchy — tarcicę — kupię. Tel. 39-54, Elk.

MASZYNE do szycia — sprzedam, ul. Kowalska 7, Turcja.

MARO używany wózek dziecięcy ze sznurkami — sprzedam. Białystok, ul. Leśna 33 m 22.

WÓZEK dziecięcy — tani sprzedam. A. Kąkwa 18.

SPRZEDAŻ: tapczan, szafę i kredens. Tel. 243-58.

NOWY stół i 8 krzeseł — sprzedam. Tel. 248-11.

CZTERY fotele — sprzedam, ulica Wyzwolenia 27 m. 1.

AKSAMIT zielony, zagraniczny — sprzedam lub zamienię na zamrażarkę. Suwałki, ul. Brzozowa 2.

KURTKĘ skózaną, damską (czarna, rozmiar 38) — sprzedam. Tel. 413-282.

PLASZCZ skórzany, męski — sprzedam. Białystok, ul. Sokola 7 (po godz. 16).

KOLUMNY głośnikowe 40 W — kupię. Tel. 325-45 (po godz. 19).

FUTRO, nowe, męskie — sprzedam, tel. 338-69 (codziennie godz. 7—10 oprócz niedziel i sobót).

PLASZCZ skórzany, damski — sprzedam, ul. Jasińskiego 33 m 66 (po godz. 17).

PSA boksera — kupię. Wiadomość: Tel. 268-77.

APARAT Pentax — sprzedam. Nowy Świat 18 m 21 (po piątnastej).

TELEWIZOR czarno-biały — sprzedam. Hak i szacep do „Dacia” — kupię. Tel. 348-84.

k 2431-1

„WOLGĘ” Gaz 24 (1973 rok) — sprzedam lub zamienię na „Fiat” 125p. (Augustów, ul. Wzrósowa 2, tel. 234-1).

SILNIK do „Wolgi” — nowy — sprzedam. Łapy, ul. Gołdźkowska 2 „B”.

SAMOCHOŁ „Zaporożec” — sprzed

SPORT

Śląsk powiększa przewagę

18 bramek, widzów mniej

Podobnie, jak w środę, sobotnia, 22 kolejka spotkań I ligi piłkarskiej była pomyslna dla piłkarzy wrocławskiego Śląska. Lider wygrał swój mecz, bardzo ważny — w Szczecinie z Pogonią, a najgroźniejsi rywale potracili punkty. Przewaga Śląska nad Widzewem i Pogonią wzrosła więc po sobotniej serii do 4 pkt.

LKS — RUCH CHORZÓW 1:1 (0:0). Bramkę dla LKS zdobył Różycki w 57 min., dla Ruchu Bąk w 53 min. Widzów ok. 3 tys.

POGOŃ SZCZECIN — ŚLĄSK WROCŁAW 0:1 (0:0). Bramkę dla Śląska zdobył w 79 min. Tarasiewicz. Widzów około 23 tys.

LEGIA WARSZAWA — STAL MIELEC 1:1 (1:0). Bramki uzyskali — dla Legii: Miśkiewicz w 39 min., dla Stali: Frankowski w 54 min. Widzów ok. 12 tys.

WISŁA KRAKÓW — MOTOR LUBLIN 5:1 (0:1). Bramki zdobyli: Wisła zdobyła 5 bramek w 74, 79, 85, 88 min., Motor w 74 min. Widzów: Grzanka w 84 min. Widzów 5 tys.

ZAGŁĘBIE SOŚNOWIEC — WIDZEW ŁÓDŹ 1:0 (0:0). Jedyną bramkę meczu w 61 min. zdobył Woźnica. Widzów ok. 5 tys.

LECH POZNAŃ — ARKA GDNIA 2:0 (1:0). Bramki zdobyli: Pawlak w 39 min i Dybicz (Arka) — samobieżna w 58 min. Widzów około 20 tys.

SZOMBIERKI BYTOM — GWARDIA WARSZAWA 1:1 (1:0). Bramki zdobyli: dla Szombierka — Kapela w 29 min., dla Gwardii — Baran w 58 min. oraz Kowalczyk w 54 min. Widzów ok. 2 tys.

BALTYSK Gdynia — GÓRNIK ZABZDÓW 1:0. Zwycięską bramkę dla Baltysku uż w pierwszej minucie spotkania uzyskał Waheiko. Widzów ok. 10 tys.

TABELA			
1. Śląsk	30:14	33	16
2. Widzów	20:18	34	15
3. Pogoń	26:18	34	31
4. Górnik	25:19	27	17
5. Lech	25:19	21	15
6. Gwardia	25:19	28	23
7. Stal	24:20	21	18

— 23 pkt przed Zagłębiem i Stilonem — po 24 pkt.

II GRUPA

Wisła Płock — Polonia Bytom 1:1, Avia Świdnik — Błękitni Kielec 0:0, Olimpia Elbląg — Hutnik Łódź 1:1, Radomka Radom — Rzeszów 1:0, Resovia — Broń Radom 3:1, Cracovia — Górnik Katowice 1:1, Gwardia Szczecin — Stal Stalowa Wola 2:2, Zawisza Bydgoszcz — Raków Częstochowa 0:0, Gryf Słupsk — Olimpia Poznań 2:1, Górnik Wałbrzych — Stilon Gorzów 1:1.

W tabeli prowadzi Cracovia — 25 pkt przed Stalą i Polonią — po 23 pkt.

III liga piłkarska

Jagiellonia — Narew 1:0

W swym trzecim tegorocznym występie nasz kandydat na drugoligowca — białostocka Jagiellonia — po niekwalifikacji, a chwilami i nudnym meczu z Narew, zwyciężyła w II połowie pokonując jeden z najlepszych zespołów grupy — Narew Ostrołęka 1:0 (1:0). Jedyną bramkę meczu zdobył przytomnym strzałem głową Bogdan Łukasik (14 min.), wykorzystując podanie Piotra Sielwoniaka oraz nieobecność w bramce gościa, goalkepera gości, który minął się z piłką na przedpolu własnej bramki. Sędziował Zygmunt Matysek z Lublina. Widzów ok. 800.

JAGIELLONIA: Sowiński — Bartnowski, Tokaicz, Lisowski, Szwedziński, Łukasik, Lesniński — Pleskić (od 74 min. Orłowski), Sielwoniak, Kolesiński (od 45 min. Brzeczko).

Znane sportowce porzekadło mówi, że zwycięstwo sędzi (Krykowiak) nie wypada. Ale jak tu przejść do porządku dziennego nad kolejnym miernym występem zespołu, który białostocka Jagiellonia aspiracje awansu do II ligi.

Jagiellonia w drugiej rundzie — jak dotąd — gra bezbarwnie. Schemat gry białostoczian w spotkaniu z Narewą wyglądał mniej więcej tak: po wymianie kilku krótkich podań przez obrońców następował długi wykop piłki do napastników, którzy w tym czasie niech się teraz martwią o ni. Ponieważ ci ostatni grali tego dnia wyjątkowo nieskutecznie, rozumieli, że taka taktyka nie mogła przynieść spodziewanych efektów bramkowych. W dodatku gospodarze grali bez większego zaangażowania, co spowodowało, że zdezaprobata i tak coraz mniej licznych kibiców.

Jedynym zawodnikiem w zespole Jagiellonii, który próbował nadążyć poczynionym wysiłkom, był Łukasik, który o próbie długich dokładnych podań na strzyża popisał się jedną z najładniejszych strzałami (skoda, że minimalnie niecelnymi). On też zdobył decydującą o zwycięstwie bramkę, nie do końca doznał kontuzji i już do końca meczu był w swych poczynaniach — podobnie jak kolejni z drużyny bezproduktywni — jakby nie było, jeśli w stylu gry budowlanych nie nastąpi wyraźna poprawa już wkrótce ich mecze mogą odbywać się przy zupełnie pustych trybunach. (szer)

ZOBACZ W PLANIE

Ursus — Włókniarz B-stok 2:0

Spotkanie gospodarzy z outsiderem grupy — białostockim Włókniarzem zakończyło się „zgodnie z planem”. Ursus odniósł zwycięstwo bez specjalnego wysiłku.

Dobra gra Sparty i drugie miejsce

W Łomży zakończyli się II Ogólnopolskie turnieje siatkówki dziewcząt (14—15 lat). „Walter-82”. Przez trzy dni siatkarki mimo młodego wieku przystąpiły do gry z wielką emocją, a kibice poedywno stali na niezłym poziomie. Najciekawszym spotkaniem był decydujący mecz o pierwsze miejsce pomiędzy drużyną Sparty i Łomży z Czarnymi Słupsk. Wygrał Słupsk 2:1 (15:11, 8:15, 17:15).

A oto ostateczna kolejność turniejów: 1. Czarna Sparta, 2. Sparta I Łomża, 3. Orlik Pombork, 4. MKS Wejherowo, 5. Palac Bydgoszcz, 6. Sarmata Warszawa, 7. Sparta II Łomża, 8. SSP Gdynia.

Najskuteczniejszą zawodniczką turnieju okazała się Aleksandra Urbanowicz (Orlik), najlepiej rozgrywała była Anna Alifeksa (Sparta I), a w ataku najmocniej ziała Renata Rudzka (Czarna). Miła niespodzianka mimo porażki w decydującym pojedynku sprowadziła Sparty I Łomża. Wylaty siatkarki Sparty I Łomża.

TOTO-LOTEK

I losowanie:

5, 22, 24, 25, 31, 38 dodać 10.

II losowanie:

1, 14, 16, 26, 30, 31

Znicz pokonał Włókniarza

Wczoraj w Pruszkowie rozegrany został pojedynek w II lidze koszykówek kobiet, uważany jako spotkanie „na szczyście”. Zmierzyli się dwa pierwsze w tabeli zespoły Znicz i Białostocki Włókniarz. Po bardzo zaciętej walce wygrał Znicz 64:61. Porażka ta przekreśliła już praktycznie białostoczankom dalsze szanse awansu do ekstraklasy.

Porażka SZS AZS

Siatkarki białostockiego SZS AZS zanotowały kolejne straty na swoim II-ligowym koncie. Tym razem nasze dziewczęta uległy w wyjazdowym meczu akademickom z Poznania. SZS AZS w sobotę przegrał 0:3, a w niedzielę 1:3. Poznańska porażka w powyższym stopniu zmniejszyła szanse białostoczank na pozostanie w II lidze.

Pozostałe wyniki tej grupy: Sarmata — Spółnia 1:3 i 1:3, Budowlani Toruń — LKS Piszczyna 3:1 i 3:0, Polonez W-wa — Radomka 1:3 i 2:3.

(Rad)

CO ZA DUZO...

Burzliwy przebieg miało czwartkowe posiedzenie Zarządu Polskiego Związku Bokserskiego. Najwięcej czasu poświęcono systemowi rozgrywek, który obowiązujący od 1981 roku, podczas rozgrywanego w Rynie turnieju z udziałem francuskich i zagranicznych bokserów. W finale wagi średniej Rybicki zwyciężył przez RSC w II rundzie Czechosłowaka — Csadi. Tak więc, Polak powtórzył swoje sukcesy z lat poprzednich w tej imprezie.

Z innych walk finałowych najciekawszy był pojedynek w wadze superciężkiej, gdzie Bułgar — Stojanow wywypunktował Russina (RFN).

Burzliwy przebieg miało czwartkowe posiedzenie Zarządu Polskiego Związku Bokserskiego. Najwięcej czasu poświęcono systemowi rozgrywek, który obowiązujący od 1981 roku, podczas rozgrywanego w Rynie turnieju z udziałem francuskich i zagranicznych bokserów. W finale wagi średniej Rybicki zwyciężył przez RSC w II rundzie Czechosłowaka — Csadi. Tak więc, Polak powtórzył swoje sukcesy z lat poprzednich w tej imprezie.

Druga sprawa omawiana przez zarząd PZB były wyrocznia dyscyplinarne, podczas turnieju w Usli n/Łaba, Henryka Średnickiego. Rada zarządcza, reprezentowana przez Pawła Skrzecza i Kazimierza Adach, przedstawiła wniosek o usunięcie Henryka Średnickiego z kadry. Zarząd PZB zaaprobował tę propozycję. Usunięcie Średnickiego z kadry jest równoznaczne z wyeliminowaniem go z przygotowań i ewentualnego startu w majowych bokserskich mistrzostwach świata w Monachium.

FUTBOL ZA GRANICĄ

W 27. rundzie spotkań mistrzostwo I ligi RFN najciekawszy mecz odbył się w Monachium, gdzie lider tabeli Bayern podejmował trzech zespołów ligi FC KOELN. Poaci remis 1:1. Prowadzenie dla gospodarzy uzyskał Breitter z rzutu karnego, a wyrównał 3 min. później Liekarski. W tabeli prowadzi Bayern przed Hamburgerem.

Na czoło tabeli angielskiej ekstraklasy piłkarskiej wysunął się Liverpool, który podobnie jak Ipswich Town zdobył w 31 spotkaniach 60 pkt, ale wyprzedza rywala z Ipswich korzystniejszą różnicą bramek. Liverpool pokonał w meczu z Ipswich Town zwyciężył w sobotę także 1:0 Coventry City. Dotychczasowy przedownik Southampton zremisował na wyjeździe z Brighton 1:1.

JUŻ W FINALE

Piłkarska reprezentacja Polski juniorów awansowała do finałów mistrzostw Europy (do lat 18), rezygnując na wyjeździe w rewanżowym meczu eliminacyjnym ze Szwecji 0:0.

Bokserski turniej „Gazety Pomorskiej”

W Bydgoszczy już po raz dziesiąty odbył się bokserski turniej juniorów, któremu patronuje „Gazeta Pomorska”. W zawodach przeprowadzonych w relacji międzynarodowej wzięło tym razem udział 90 pięściarzy z kilku państw i młodzieżowa czołwka kraju. Białostocki gimnazjum dobrze zaprezentowało się białostoczanie Marek Trykosko, w wadze muszej doszedł do finału i uległ w nim Knochowi (GWR).

Leplej, powiedział się Waldemar Duduciński, który w finale wagi lekkopółśredniej pokonał 3:2 Kozaka (Kadra narodowa). (Rad)

Pomyślny prognostyk przed IX spartakiadą

Ponad 40 zawodników reprezentujących OZB Lublin (11 pięściarzy), Hetman Zamość (3) Broni Radom (5), Mazur Elż (7) i Gwardia Białystok (16) startowało w międzynarodowym turnieju juniorów młodszymi w boksie. W ciągu dwóch dni na ringu w hali Jagiellonii rozegrano 30 spotkań. Była to generalna próba 17-latków przed IX Ogólnopolską Spartakiadą Młodzieży.

Poziom niektórych spotkań był wysoki. Szczególnie w pierwszym dniu odgrywały kilka ładnych pojedynków. W wadze koguciej podobali się Zbigniew Skoneczny (Gwardia), który pokonał Aleksandra Kozłowskiego (Broni Radom) w III starciu. W wadze półciężkiej Andrzej Śniarski z Gwardii wywypunktował po zwycięstwie nad rywalem Ryszarda Polkowickiego (Mazur). W wadze ciężkiej na uwagę zasługuje Wiesław Gracki (Gwardia), który przed czasem wygrał z Zbigniewem Steletem (Hetman). Ciekawy pojedynek w wadze lekkopółśredniej stoczył Stanisław Szyszko (Mazur) wygrywając z Piotrem Stelmazukiem (Avia).

W turnieju nie wyloniono zwycięzców. W niektórych wagach walczyło po sześciu pięściarzy i w ciągu dwóch dni nie można było wyłonić najlepszego.

W poszczególnych wagach wyróżnili się: w pierwszej wadze: Sawicki (Mazur) i Sławomir Lisowski (Gwardia), kogucia — Zbigniew Skoneczny (Gwardia) i Zbigniew Skoneczny (Gwardia), lekkopółśrednia — Janusz Czarnowski (Gwardia) półciężka — Stanisław Szyszko (Mazur), lekkopółśrednia — Dariusz Opuchowski (Gwardia), średnia — Wojciech Salawa (Avia) półciężka — Zbigniew Kopeć i Wiesław Gracki (oba Gwardia).

Podczas turnieju Dariusz Opuchowski otrzymał z Klubu Kwiaty i upominek za stoczenie 30 walk. (Let)

W ostatniej chwili wzmocnił się takimi sławami jak choćby dwukrotnym medalistą olimpijskim, obecnym pomocnikiem trenera Górnego w Legii — Lesławem Cmiliewiczem oraz jego dwoma kolegami z czasów dawnej świetności stołecznego zespołu — Janem Pleską i Waldemarem Obregętrą. Zanim to się stało, Lesław Cmiliewiczem, który walczył w wadze koguciej, Olydboyce granie przeciwników w kółku indywidualnościom piora i boksiska.

Przebieg meczu potwierdził przypuszczenia. Kto w płatkowe skutecznie popołudnie poszedł na stadion Włókniarza — nie żałował. Tempo i składowa akcji oraz ambicja graczy mogły tylko wywołać wyrażenie uznania. Docenił to kibice nagradzając obie drużyny oklaskami. Wielu obserwatorów miało zgodzić się na to, że na co dzień w III lidze (niestety, innej) walczył Białostoczanie nie mamy) — widuje się wiele dużo gorszych pojedynków.

Gospodarze zaczęli z animizmem i już w II minucie, po ładnym

CENTRALNA INAUGURACJA DNI OLIMPIJCZYKA 1982

Było słonecznie...

Każdy może zostać olimpijczykiem
1600 uczestników w biegach przełajowych

Pierwsze kwietniowe dni były w Białymstoku wyjątkowo słoneczne. Nie tylko jednak za sprawą pogody. Obchodzone uroczyste tradycje „Dni Olimpijskiej”. Centralna inauguracja odbyła się w ubiegłą sobotę w hali Akademii Medycznej. Zorganizowano ją z myślą o młodzieży i pod hasłem: „Każdy z młodych uczestników Dni Olimpijskiej, może wstąpić na drogę prowadzącą na sportowe areny”. Impreza otrzymała olimpijską oprawę, wraz z zapaleniem znicza przez wicemistrza spartakiady — CEZAREGO WYSOCKIEGO, włączeniem flagi z pięcioma kółkami na maszt oraz odczytaniem przez lekkoatletkę ze Szkoły Sportowej nr 25 — URSZULĘ ZIMNOCH apelu olimpijskiego. Serdecznie powitano grupę olimpijczyków — MARIĘ KWASNIEWSKĄ-MALESZEWSKĄ, BARBARĘ WYSCZANSKĄ, ZDZISŁAWA KRZYSZKOWIAKA, JOZEFĄ GRUDNIA, WŁADYSŁAWA NIKICIUKA, ZBIGNIEWA RADZIOWNOWICZA, MARIANA NIETUPSKIEGO, STEFANA MASZAKA i zasłużonego wychowawcę, trenera wielu pokoleń oszczepników prof. ZYGMUNTA SZELESTĘ.

Dwunastu najlepszym młodym sportowcom woj. białostockiego Marian Renke wręczył „Drugie kółko olimpijskie”.

Następnie M. Renke podkreślił w swoim wystąpieniu znaczenie Dni Olimpijskiej w przybliżeniu idei olimpijskiej. W imieniu PKOl, serdecznie podziękował władzom woj. białostockiego i działaczom sportowym, gratulując jednocześnie wielu wartościowych przedsięwzięć towarzyszących inauguracji.

Następnie M. Renke powiedział, że ruch olimpijski potrzebny jest dzisiaj dla świata bardziej niż kiedykolwiek, służy pokojowi i przyjaźni między narodami. Dla nas, dla sportu polskiego przygotowania do Igrzysk w Los Angeles i Sarajewie będą bardzo trudne. Kraj ma kłopoty, ale nie wolno nam rezygnować z przygotowań do występowania olimpijskich. Czynniki i będziemy robić wszystko, aby zapewnić naszym reprezentantom dobre przygotowanie do startu.

Na zakończenie swego wystąpienia M. Renke powiedział — bierzcie młodzieży przykład z olimpijczyków i starajcie się już dziś odnosić sukcesy w sportach wodnych, z przyjaciółmi w waszych szkołach i środowiskach. Życzę im, aby wzięli przykład z tych wspaniałych sportowców, których gościmy w hali podczas inauguracji.

Impreza otrzymała też taneczno-muzyczną oprawę przygotowaną przez młodzież. Ogłądano popisy tanecznej orkiestry dętej z Liceum Ogólnokształcącego w Łapach, montaż poetycko-muzyczny uczennic i uczniów Liceum Ogólnokształcącego nr 2 w Białymstoku oraz zespół roztaczonych piosenek ze Szkoły Podstawowej nr 9.

Ostatnim punktem programu był finał popularnej białostockiej „Olimpijki” czyli gier i zabaw uczennic i uczniów szkół podstawowych. Zwyciężyła Szkoła Podstawowa nr 9 przed Szkołą Podstawową nr 5 i nr 26.

Kwiecień jest także Miesiącem Pamięci Narodowej, uczestnicy inauguracji złożyli zatem wieńce i kwiaty przed pomnikiem na białostockim cmentarzu wojewskowym, oddając hołd pamięci sportowców poległych w walkach w II wojnie światowej i pomordowanych przez hitlerowców.

Przez pierwsze dni kwietnia Białystok żył sportem. We wszystkich szkołach odbywały się uroczyste apele z udziałem olimpijczyków. Szczególnie serdecznie witano wszędzie olimpijczyków pochodzących z Białegostoku — Kazimierza Kucharskiego, Władysława Nikiciuka, Zbigniewa Radziwonowicza i Zygmunta Szelesta, który w pierwszych latach po wojnie był w Białymstoku nauczycielem wf. Podczas apelu w Zespole Szkół Handlowo-Ekonomicznych uczestniczyli wychowankowie szkoły — olimpijczki, oszczepnik, Zbigniew Radziwonowicz. Podczas wszystkich apelów olimpijskich, które odbyły się w siedmiu szkołach Białegostoku, udział wzięli olimpijczycy dzieląc się swoimi wrażeniami z młodzieżą z wielu imprez sportowych.

Było ciepło. Na wschodzie Polski słone grało najmocniej. Trasa biegów przełajowych w Zwierzynie Ławia, na starcie stanęło około 1600 dziewcząt i chłopców. Wszyscy uczestnicy otrzymali pamiątkowe znaczki, a najlepsi w punktacji drużynowej puchary. Honorowym starterem był mistrz olimpijski w biegu na 3 km z przeszkodami w Rzymie Zdzisław Krzyszkowiak.

A oto najlepsi dziewczęta — 800 m do lat 13. W punktacji drużynowej puchar Woj. Komisji Współpracy PKOl zdobyła Szkoła Podstawowa nr 2 w Łapach. Wyniki indywidualne: 1. Joanna Koniewicz (ZSG Słupsk), 2. Edyta Łapińska (SP 2 Łapy), 3. Urszula Budzio (SP 1 Sokółka), 1500 m do lat 15 — puchar OZLA zdobyła Szkoła Podstawowa w Obornikach — indywidualnie: 1. Mariola Korzińska (SP Radule), 2. Wioletta Biżuk (SP 1 Sokółka), 3. Joanna Małyszko (SP 1 Sokółka); 2 km do lat 17 — puchar Kuratorium Oświaty i Wychowania — zdobył Zespół Szkół Zawodowych w Hajnówce — indywidualnie: 1. Tatiana Skokiń (ZSZ Hajnówka), 2. Małgorzata Łazewska (ZSZ 1 Białystok), 3. Ewa Samojlik (ZSZ 1 B-stok); 3 km kobiet — puchar WFS zdobył ZSR Czar-

Przed projekcją zebranych powitał a szczególnie olimpijczyków obecnych na sali, prezydent miasta — Tadeusz Naczas. Potem prezydent Europejskiego Stowarzyszenia Prasy Sportowej — plk Edward Woźniak w dowód uznania wręczył prezydentowi miasta pamiątkowy medal z okazji stulecia polskiej prasy sportowej. Miłym akcentem były rozmowy z olimpijczykami przeprowadzane przed filmem ciekawie i dowcipnie przez prasowego atache olimpijskiego w Moskwie red. Lesława Skindera.

Również z okazji „Dni Olimpijskiej — 82” czynnych jest w Białymstoku kilka wystaw. W holi kina „Pokoł” można obejrzeć fotografie „Sport w fotografii”. Zainteresować to powinno nie tylko sympatyków sportu. Przed wszystkim zasługują na podzielenie zdjęcia Leszka Fidusiewicza nagrodzone w wielu konkursach. W witrynach domu towarowego „Koszałek” swój dorobek prezentują białostockie kluby sportowe, w MPiK zorganizowano wystawę książki sportowej, a w Klubie Olimpijczyka przy przy MPK czynna jest wystawa „Sport w tkaninie”.

LESZEK

TARASIEWICZ

Zdjęcia: Zdzisław Zarembo

Najlepszym młodym sportowcom woj. białostockiego „drugie kółko olimpijskie” wręcza przez PKOl. — Marian Renke

Dziewczęta w biegu na 800 m. Zawsze ambitne, niecierpliwie na pierwszych metrach przełajowego biegu.

Za chwilę wyruszą na trasę. Starterem jest mistrz olimpijski z Rzymu Zdzisław Krzyszkowiak.

Goście wystąpili w składzie: Grzegorz Szerszenowicz („GW”), Stefan Szczepaniak („Piłka Nożna”), Lesław Cmiliewicz, Jan Plesko, Waldemar Obregętr (wszyscy PZPN), Stanisław Piek (PZPN), Andrzej Kostyra („Sport”), Leszek Spengler („Merkuriusz”), Kazimierz Olesek („Tempo”), Michał Lenkiewicz („Fast”), Ryszard Starzyński („Sztandar Młodych”), Waldemar Skorupka („Zolnier Wolności”).

Gospodarze grali w składzie: Henryk Dąbrowski, Eugeniusz Jurczak, Henryk Pastelski, Ryszard Grypczyk, Stanisław Szwajkowski, Teodor Andrzejewski, Janusz Walczak, Hieronim Łada, Jan Drumski, Ryszard Katalus, Eugeniusz Guzowski, Bohdan Kucharski, Andrzej Pietrzyk, Waldemar Dolina, Marian Maleszka. (Rad)

Do zmianie stron obraz gry i wynik nie uległy zmianie. Akcje raz po raz przenosiły się spod jednej bramki pod drugą. Podziwiano spódk Lesława Cmiliewicza i warwę jego kolegów, ekstraklasy.